

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 3ης Μαρτίου 1993 *

Στην υπόθεση T-58/91,

Dierk Booss, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, και

Robert Caspar Fischer, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Rhode-St-Genève (Βέλγιο),

εκπροσωπούμενοι από τον E. Lebrun και, κατά την προφορική διαδικασία, από τον E. Boigelot, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο L. Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim,

προσφεύγοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον G. Valsecia, κύριο νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον R. Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων της καθής της 4ης Ιουλίου και της 11ης Ιουλίου 1990 που αφορούν δύο θέσεις βαθμού A 2 στη γενική διεύθυνση αλιείας και της απόφασης της καθής της 24ης Απριλίου 1991, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση των προσφευγόντων,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. Bellamy, Πρόεδρο, H. Kirschner και A. Saggio, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Οκτωβρίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Οι προσφεύγοντες ήσαν το 1990 σύμβουλοι βαθμού A 3 στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής και υπηρετούσαν από το 1984 στην ομάδα «Γεωργία και Αλιεία». Ο Booss είναι γερμανικής ιθαγενείας. Ο Fischer, ο οποίος είναι ολλανδικής ιθαγενείας, διορίστηκε εν τω μεταξύ κύριος νομικός σύμβουλος βαθμού A 2 στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής.
- 2 Στις 30 Μαΐου 1990 η Επιτροπή προέβη σε τροποποίηση του οργανογράμματος της Γενικής Διευθύνσεως Αλιείας (στο εξής: ΓΔ XIV) και δημοσίευσε τρεις ανακοινώσεις κενών θέσεων, που αφορούσαν τρεις θέσεις διευθυντών σ' αυτή τη γενική διεύθυνση.
- 3 Η ανακοίνωση κενής θέσεως COM/47/90, που αφορούσε τη διεύθυνση B «Εξωτερικοί Πόροι και Αγορές» (στο εξής: Διεύθυνση B), περιείχε την ακόλουθη περιγραφή καθηκόντων:

«Διεύθυνση και συντονισμός των εργασιών των μονάδων που είναι επιφορτισμένες με τις διαπραγματεύσεις των συμφωνιών αλιείας με τρίτες χώρες και με την πολιτική της αγοράς αλιείας.»

Τα απαιτούμενα προσόντα ήταν τα εξής:

«Βαθιές γνώσεις της πολιτικής της αλιείας και των σχετικών με το θέμα αυτό διεθνών σχέσεων.»

- 4 Η ανακοίνωση κενής θέσεως COM/49/90, που αφορούσε τη διεύθυνση Δ «Διαρθρώσεις» (στο εξής: Διεύθυνση Δ), περιείχε την εξής περιγραφή καθηκόντων:

«Διεύθυνση και συντονισμός των εργασιών των μονάδων που είναι επιφορτισμένες με τη διαρθρωτική πολιτική της αλιείας.»

Τα απαιτούμενα προσόντα ήταν τα εξής:

«Βαθιές γνώσεις της πολιτικής της αλιείας.»

- 5 Οι δύο αυτές ανακοινώσεις κενής θέσεως, καθώς και μια τρίτη ανακοίνωση, η COM/48/90, που αφορούσε τη διεύθυνση Γ «Εσωτερικοί Πόροι και Πολιτική Διατηρήσεως» (στο εξής: Διεύθυνση Γ), δημοσιεύθηκαν στις 11 Ιουνίου 1990. Οι ανακοινώσεις αυτές αφορούσαν την έρευνα των δυνατοτήτων προαγωγής και μεταθέσεως εντός της Επιτροπής. Παράλληλα κινήθηκε η διαδικασία διευρενήσεως στα άλλα κοινοτικά όργανα δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ).
- 6 Μετά τη δημοσίευση της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/47/90, που αφορούσε τη Διεύθυνση Β, οι δύο προσφεύγοντες και τρεις άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής βαθμού Α 3, οι S., M. και V. D., υπέβαλαν τις υποψηφιότητές τους. Κατά την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων, ο V. D. δεν είχε ακόμη την απαιτούμενη αρχαιότητα στον βαθμό για να προαχθεί. Κατά συνέπεια, μόνο οι άλλες τέσσερις υποψηφιότητες υποβλήθηκαν στη συμβουλευτική επιτροπή διορισμών (στο εξής: συμβουλευτική επιτροπή). Για τη θέση του διευθυντή της Διευθύνσεως Δ, την οποία αφορούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως COM/49/90, αίτηση υπέβαλαν δύο μόνο υποψήφιοι, οι προσφεύγοντες. Για τη θέση του διευθυντή της Διευθύνσεως Γ, την οποία αφορούσε η ανακοίνωση COM/48/90, αίτηση υπέβαλαν τρεις υποψήφιοι, οι προσφεύγοντες και ένα τρίτο πρόσωπο, ο Β.

- 7 Καμιά αίτηση υποψηφιότητας δεν πρωτοκολλήθηκε δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ΚΥΚ.
- 8 Στις 28 Ιουνίου 1990 η συμβουλευτική επιτροπή εξέδωσε τρεις γνωμοδοτήσεις, που αφορούσαν τις υποψηφιότητες για τις τρεις θέσεις που είχαν κηρυχθεί κενές. Η γνωμοδότηση 68/90, που αφορά τις τέσσερις υποψηφιότητες για τη θέση του διευθυντή της Διευθύνσεως Β τελειώνει με την ακόλουθη φράση: «μετά το πέρας των εργασιών της η επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κανένας υποψήφιος δεν έχει όλες τις γνώσεις και όλα τα προσόντα που απαιτούνται.» Η γνωμοδότηση 70/90, που αφορά τις δύο υποψηφιότητες για τη θέση του διευθυντή της Διευθύνσεως Δ καταλήγει στο ίδιο συμπέρασμα. Η γνωμοδότηση 69/90, που αφορά την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/48/90 λαμβάνει υπόψη της ότι ο Β. απέσυρε την ίδια ημέρα την υποψηφιότητά του. Η γνωμοδότηση τελειώνει επίσης με την ακόλουθη φράση: «μετά το πέρας των εργασιών της, η επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κανένας υποψήφιος δεν συγκεντρώνει όλες τις γνώσεις και όλα τα προσόντα που απαιτούνται.»
- 9 Στις 4 Ιουλίου 1990 η Επιτροπή εξέτασε τις υποψηφιότητες. Σύμφωνα με τα ειδικά πρακτικά 1019 της συνεδριάσεώς της, αφού έλαβε υπόψη της τις τρεις γνωμοδοτήσεις της συμβουλευτικής επιτροπής, προέβη για κάθε θέση σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων σε σχέση με τα χαρακτηριστικά της πληρωτέας θέσεως. «Αφού εξέτασε επίσης τις εκθέσεις για την ικανότητα, την απόδοση και τη συμπεριφορά στην υπηρεσία καθενός υποψηφίου», η Επιτροπή διαπίστωσε ότι σε καμία από τις τρεις περιπτώσεις «δεν συγκεντρώνει κανένας υποψήφιος όλες τις γνώσεις και όλα τα προσόντα που απαιτούνται». Κατά συνέπεια, αποφάσισε να μην πληρώσει τις κενές θέσεις δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ και να «προχωρήσει στην επόμενη φάση της διαδικασίας».
- 10 Μετά τη συνεδρίαση της Επιτροπής, η συμβουλευτική επιτροπή συνήλθε την ίδια ημέρα, δηλαδή στις 4 Ιουλίου 1990. Κατά τη γνωμοδότησή της 73/90 της ίδιας ημέρας, η συμβουλευτική επιτροπή εξέτασε, «κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1990 περί προσκλήσεως προς υποβολή άλλων υποψηφιοτήτων», δύο υποψηφιότητες που αφορούσαν την πληρωτέα θέση στη Διεύθυνση Β, δηλαδή την υποψηφιότητα του Manuel Agnal Monreal, καθηγητή της πολιτικής οικονομίας στο Πανεπιστήμιο της Σαραγόσας, και του V. D., ο οποίος εν τω μεταξύ είχε αποκτήσει τα τυπικά προσόντα προαγωγής. Η συμβουλευτική επιτροπή «έλαβε υπόψη της» τα προσόντα των υποψηφίων και υπέβαλε τις υποψηφιότητές τους στην Επιτροπή.

- 11 Όσον αφορά την πληρωτέα θέση στη Διεύθυνση Δ, η συμβουλευτική επιτροπή, αφού αναφέρθηκε επίσης, με τη γνωμοδότησή της 74/90, στην απόφαση της Επιτροπής της ίδιας ημέρας περί προσκλήσεως προς υποβολή εξωτερικών υποψηφιοτήτων, εξέτασε την υποψηφιότητα του Emilio Mastracchio, τη μόνη εξωτερική υποψηφιότητα που είχε υποβληθεί για τη θέση αυτή. Ο Mastracchio ήταν υπάλληλος βαθμού Α 3 της Επιτροπής, αλλά δεν είχε την απαιτούμενη αρχαιότητα για προαγωγή. Η συμβουλευτική επιτροπή «έλαβε υπόψη» τα προσόντα του υποψηφίου και υπέβαλε την υποψηφιότητά του στην Επιτροπή.
- 12 Όσον αφορά την κενή θέση στη Διεύθυνση Γ, υπήρχε ένας μόνον υποψήφιος, ο L., διευθυντής ζώντων πόρων στο κέντρο Ifremer του Παρισιού. Στη γνωμοδότησή της 75/90 η συμβουλευτική επιτροπή «έλαβε υπόψη» τα προσόντα του υποψηφίου και υπέβαλε την υποψηφιότητά του στην Επιτροπή.
- 13 Στις 11 Ιουλίου 1990 η Επιτροπή εξέτασε και πάλι τα ζητήματα σχετικά με την πλήρωση των τριών θέσεων. Σύμφωνα με τα ειδικά πρακτικά 1020 της συνεδριάσεως, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διοργανώσει εσωτερικούς διαγωνισμούς. Σημείωσε ότι δεν είχε πρωτοκολληθεί καμιά υποψηφιότητα δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ΚΥΚ και έλαβε υπόψη της τις τρεις γνωμοδοτήσεις της συμβουλευτικής επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1990. Όσον αφορά τη θέση στη Διεύθυνση Β, η Επιτροπή, αφού προέβη σε συγκριτική εξέταση των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων των δύο υποψηφίων, του Manuel Arnal Montreal και του V. D., αποφάσισε να διορίσει τον Manuel Arnal Montreal δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Διόρισε επίσης τον μοναδικό υποψήφιο, Emilio Mastracchio, στη θέση του διευθυντή της Διευθύνσεως Δ. Όσον αφορά τη θέση στη Διεύθυνση Γ, η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του μοναδικού υποψηφίου, του L., αποφάσισε να τον διορίσει επίσης δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Οι τρεις διορισμοί γνωστοποιήθηκαν στο προσωπικό της Επιτροπής στις 18 Ιουλίου 1990 με το τεύχος 32/90 των «Διοικητικών Πληροφοριών». Το καθού η προσφυγή όργανο πληροφόρησε στη συνέχεια, σε διαφορετικές ημερομηνίες, τους προσφεύγοντες ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) δεν είχε δεχθεί τις υποψηφιότητές τους για τις εν λόγω θέσεις.
- 14 Στις 18 Οκτωβρίου 1990 οι προσφεύγοντες υπέβαλαν στην ΑΔΑ διοικητική ένσταση στρεφόμενη κατά του διορισμού του Manuel Arnal Montreal στη Διεύθυνση Β και κατά του διορισμού του Emilio Mastracchio στη Διεύθυνση Δ. Με

τις ενστάσεις τους αυτές οι προσφεύγοντες εξέφραζαν τις αμφιβολίες τους ως προς τη νομιμότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων. Καταγγέλλοντας την παραβίαση των άρθρων 29, παράγραφος 1, και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, καθώς και την καταστρατήγηση της διαδικασίας, ισχυρίστηκαν ότι η διαδικασία που είχε εφαρμοστεί δημιουργούσε την εντύπωση ότι οι επιλεγέντες υποψήφιοι είχαν ήδη επιλεγεί κατά την πρώτη φάση της διαδικασίας και ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως δημοσιεύθηκε με την πρόθεση να μη γίνει δεκτή καμιά υποψηφιότητα δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ. Προσέθεταν δε ότι κανένας από τους επιλεγέντες υποψηφίους δεν διέθετε τις βαθιές γνώσεις στην πολιτική της αλιείας που απαιτούσαν οι ανακοινώσεις κενής θέσεως και ζητούσαν, για να μπορέσουν να υπερασπιστούν καλύτερα τα δικαιώματά τους κατά τον ΚΥΚ, συμπληρωματικές πληροφορίες και την ανακοίνωση εγγράφων που αφορούσαν τις διαδικασίες προσλήψεως που είχαν εφαρμοστεί.

- 15 Στις 3 Μαΐου 1991 ο Γενικός Διευθυντής Προσωπικού της Επιτροπής διαβίβασε στους προσφεύγοντες μια απόφαση της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 1991, που αφορούσε την ένστασή τους. Η Επιτροπή απαντούσε ότι οι διορισμοί που έγιναν δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν μπορούσαν να προσβληθούν, δεδομένου ότι είχε εξετάσει πρώτα τις διάφορες δυνατότητες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στο πλαίσιο του άρθρου 29 του ΚΥΚ και ότι οι αποφάσεις της δεν μπορούν επομένως να αμφισβητηθούν παρά μόνο σε περίπτωση πρόδηλης πλάνης ή καταχρήσεως εξουσίας. Προσέθεσε δε ότι εφόσον οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων που αφορούσαν τις γνώσεις των διορισθέντων υποψηφίων δεν συνοδεύονταν από επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, της ήταν αδύνατον να δεχθεί την ένστασή τους.

Διαδικασία

- 16 Υπό τις περιστάσεις αυτές οι προσφεύγοντες άσκησαν την παρούσα προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Αυγούστου 1991.
- 17 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Κάλεσε πάντως την Επιτροπή να απαντήσει σε ορισμένες ερωτήσεις και να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Στις 22 Σεπτεμβρίου 1992 η Επιτροπή κατέθεσε τους υπηρε-

σιακούς φακέλους που αφορούσαν την πλήρωση των τριών θέσεων και οι οποίοι περιείχαν, μεταξύ άλλων, την αλληλογραφία σχετικά με τις υποψηφιότητες των Arnal Monreal, Mastracchio και L., και τον ατομικό φάκελο του Mastracchio. Το συνοδευτικό έγγραφο αναφερόταν εξάλλου στις επαφές με τον Arnal Monreal, που έγιναν στις αρχές του Ιουνίου 1990, και ανέφερε ένα σημείωμα της 20ής Ιουνίου 1990, με το οποίο ο Mastracchio επέδειξε το ενδιαφέρον του για τη θέση στη Διεύθυνση Δ.

- 18 Με απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1992 ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τέταρτο τμήμα, στο οποίο και συνεπώς ανατέθηκε η εκδίκαση της υποθέσεως.
- 19 Η συνεδρίαση διεξήχθη στις 28 Οκτωβρίου 1992. Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου. Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν το κείμενο της ανακοινώσεως κενής θέσεως που δημοσιεύθηκε το 1992 για την πλήρωση της θέσεως του διευθυντή της Διευθύνσεως Α «Γενικά Θέματα και Θέματα Προϋπολογισμού» της ΓΔ XIV.
- 20 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει την προσφυγή τους παραδεκτή και βάσιμη·
 - να ακυρώσει τις αποφάσεις της καθής της 4ης Ιουλίου 1990 περί μη πληρώσεως με προαγωγή των θέσεων βαθμού Α 2 των διευθυντών της Διευθύνσεως Β και της Διευθύνσεως Δ της ΓΔ XIV και περί μεταβάσεως στην επόμενη φάση της διαδικασίας·
 - να ακυρώσει τις αποφάσεις της καθής της 11ης Ιουλίου 1990 περί διορισμού των Manuel Arnal Monreal και Emilio Mastracchio ως διευθυντών της Διευθύνσεως Β και της Διευθύνσεως Δ της ΓΔ XIV αντίστοιχα·
 - να ακυρώσει τις αποφάσεις απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλαν στις 18 Οκτωβρίου 1990, οι οποίες τους κοινοποιήθηκαν με έγγραφα της 3ης Μαΐου 1991·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

21 Με το υπόμνημα αντικρούσεως η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει ως αβάσιμες όλες τις αιτιάσεις των προσφευγόντων κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ που απέρριψε τις υποψηφιότητές τους για τις κενές θέσεις·

— να απορρίψει ως απαράδεκτους, ελλείπει εννόμου συμφέροντος, τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγοντες και με τους οποίους ζητείται η ακύρωση του διορισμού άλλων υποψηφίων στις θέσεις αυτές, τις οποίες δεν μπορούσαν να διεκδικήσουν νομίμως αυτοί οι ίδιοι· άλλως, να απορρίψει τους λόγους αυτούς ως αβάσιμους·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

22 Η Επιτροπή ισχυρίστηκε, πρώτον, ότι ένας υπάλληλος δεν μπορεί να ασκήσει προσφυγή παρά μόνον για το προσωπικό και ίδιο συμφέρον του. Κατά συνέπεια, η παρούσα προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά το μέτρο που αφορά την απόρριψη άλλων υποψηφιοτήτων εκτός των υποψηφιοτήτων των προσφευγόντων.

ντων. Δεύτερον, υποστήριξε ότι ορισμένοι λόγοι τους οποίους προβάλλουν οι προσφεύγοντες είναι, τουλάχιστον εν μέρει, απαράδεκτοι, διότι δεν προβλήθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής ούτε διευκρινίστηκαν κατ' άλλον τρόπο στο δικόγραφο. Τρίτον, εξέθεσε ότι, εφόσον οι προσφεύγοντες δεν συγκέντρωναν τις προϋποθέσεις για να διοριστούν αυτοί οι ίδιοι στις επιδίκες θέσεις, ο διορισμός άλλου υποψηφίου δεν μπορεί να τους βλάψει (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 1984, 111/83, Picciolo κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 2323, και του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1990, T-160/89 και T-161/89, Καλαβρός κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1990, σ. II-871). Κατόπιν αυτού, είναι απαράδεκτα όλα τα επιχειρήματα των προσφευγόντων που αφορούν τη μετέπειτα φάση της διαδικασίας πληρώσεως των επιδίκων θέσεων δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 23 'Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα της Επιτροπής, πρέπει να τονιστεί ότι, σύμφωνα με τα αιτήματα των προσφευγόντων, οι προσφυγές τους στρέφονται κατά «των» αποφάσεων της καθής της 4ης Ιουλίου 1990 περί μη πληρώσεως των δύο επιδίκων θέσεων. Στο υπόμνημα απαντήσεως οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν, μεταξύ άλλων, ότι οι άλλοι υποψήφιοι που απορρίφθηκαν στις 4 Ιουλίου 1990 είχαν επίσης τις γνώσεις που απαιτούσαν οι αντίστοιχες ανακοινώσεις κενής θέσεως. Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να ερμηνευθεί η προσφυγή ως βάλλουσα κατά όλων των αποφάσεων που εξέδωσε η Επιτροπή στις 4 Ιουλίου 1990 όσον αφορά την πλήρωση των επιδίκων θέσεων. Εντούτοις, πρέπει να τονισθεί ότι οι απορρίψεις των υποψηφιοτήτων των S. και M. δεν συνιστούσαν, έναντι των προσφευγόντων, βλαπτικές πράξεις. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη κατά το μέρος που στρέφεται κατά των αποφάσεων που ελήφθησαν σχετικά μ' αυτές τις υποψηφιότητες.
- 24 'Όσον αφορά το δεύτερο επιχείρημα της Επιτροπής, το οποίο αφορά το περιεχόμενο της ενστάσεως και της προσφυγής, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η εξέτασή του συνδέεται στενά με την εξέταση των ζητημάτων που αφορούν την ουσία της υποθέσεως. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα αυτό θα εξεταστεί μαζί με τους λόγους στους οποίους αναφέρεται. Το ίδιο ισχύει και για το τρίτο ζήτημα που προβάλλει η Επιτροπή, το οποίο αναφέρεται στο αν οι υποψήφιοι συγκέντρωναν αυτοί οι ίδιοι τις προϋποθέσεις διορισμού και αν, κατά συνέπεια, έχουν έννομο συμφέρον για την ακύρωση των επιδίκων διορισμών (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Picciolo κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 29). Επομένως, το Πρωτοδικείο πρέπει να προχωρήσει στην εξέταση της ουσίας της υποθέσεως.

Επί της ουσίας

- 25 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν, προς στήριξη των προσφυγών τους, δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αφορά την παράβαση των άρθρων 4, 27, 29, παράγραφοι 1 και 2, και 45 του ΚΥΚ, το παράτυπο της διαδικασίας που ακολούθηθηκε, την παραβίαση των αρχών της ισότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και την κατάχρηση εξουσίας και την καταστρατήγηση της διαδικασίας. Ο δεύτερος λόγος αφορά την αιτιολογία των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγοντες

— *Επιχειρήματα των διαδίκων*

— Επί των αποφάσεων περί μη πληρώσεως των επιδίκων θέσεων με προαγωγή των προσφευγόντων

- 26 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η διαπίστωση της ΑΔΑ της 4ης Ιουλίου 1990, κατά την οποία κανένας υποψήφιος δεν είχε «όλες τις γνώσεις και όλα τα προσόντα που απαιτούνται», έγινε χωρίς να εξεταστούν εγκύρωσ οι δυνατότητες προαγωγής στις επίδικες θέσεις. Οι προσφεύγοντες προέβαλαν με το δικόγραφό τους ότι διαθέτουν όλες τις γνώσεις και όλα τα προσόντα που απαιτούσαν οι ανακοινώσεις κενής θέσεως, προσέθεσαν δε κατά τη συνεδρίαση ότι ο προσφεύγων Booss ήταν πρόεδρος της International Convention for the North Atlantic Fisheries. Οι αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 1990 που απέρριψαν τις υποψηφιότητές τους είναι επομένως προδήλως αθεμελίωτες.
- 27 Οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν με το υπόμνημα απαντήσεώς τους ότι έλαβαν γνώση αυτής της διαπιστώσεως της ΑΔΑ, η οποία αποτελεί την πανομοιότυπα διατυπωμένη αιτιολογία όλων των αποφάσεων της 4ης Ιουλίου 1990 περί μη πληρώσεως των επίμαχων θέσεων δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', μόνο όταν ανέγνωσαν τα ειδικά πρακτικά 1019 της Επιτροπής, που κατατέθηκαν συνημμένα στο υπόμνημα αντικρούσεώς της. Η αιτιολογία αυτή δεν τους γνωστοποιήθηκε όταν πληροφορήθηκαν ότι η ΑΔΑ δεν έκανε δεκτές τις υποψηφιότητές τους ούτε αναφέρθηκε στην απάντηση επί της ενστάσεώς τους. Κατά συνέπεια, η τυχόν απόφαση γι' αυτούς δεν ήταν αιτιολογημένη ούτε κοινοποιήθηκε εγκύρωσ. Επιπλέον, κατά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή δεν εξέδωσε στις 4 Ιουλίου 1990 οριστικές αποφάσεις γι' αυτούς (βλ. πιο κάτω τη σκέψη 39).

- 28 Κατά τους προσφεύγοντες, η διαδικασία που κινήθηκε δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ περατώθηκε στις 11 Ιουλίου 1990, ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε την έλλειψη υποψηφιοτήτων δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και αποφάσισε να μη διοργανώσει εσωτερικούς διαγωνισμούς. Η απόφαση της 4ης Ιουλίου 1990 περί μεταβάσεως στην επόμενη φάση της διαδικασίας δεν αφορούσε επομένως ακόμη, κατά την άποψή τους, τη μετάβαση στη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 29 Επικουρικώς, οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν ότι η απόφαση της 4ης Ιουλίου 1990 «περί μεταβάσεως στην επόμενη φάση της διαδικασίας» δεν περιείχε τα στοιχεία που είναι αναγκαία για απόφαση κινήσεως διαδικασίας άλλης πλην της διαδικασίας διαγωνισμού. Πράγματι, μια τέτοια απόφαση θα έπρεπε να προσδιορίζει αν οι εντός του οργάνου υποψήφιοι θα έπρεπε να συγκριθούν με τους εξωτερικούς υποψηφίους, διότι ο τυχόν αποκλεισμός των πρώτων θα συνεπαγόταν για το όργανο τον κίνδυνο να μη διορίσει τον καλύτερο υποψήφιο και, όσον αφορά τους εντός του οργάνου υποψηφίους, τον κίνδυνο να αποτελέσουν αντικείμενο δυσμενούς διακρίσεως σε σχέση με τους εξωτερικούς υποψηφίους. Η απόφαση όμως της 4ης Ιουλίου 1990 δεν έδιδε απάντηση σ' αυτό το ζήτημα. Εξάλλου, η Επιτροπή παρέλειψε να αποφασίσει αν οι υπάλληλοι που δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις για να τύχουν προαγωγής μπορούσαν να υποβάλουν τις υποψηφιότητές τους στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Ούτε προσδιόρισε την ή τις κατηγορίες από τις οποίες θα έπρεπε να προέρχονται οι υποψηφιότητες που θα μπορούσαν να υποβληθούν στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής ούτε τον τρόπο προσκλήσεως για την υποβολή αυτών των υποψηφιοτήτων (με δημοσίευση ή οποιοδήποτε άλλο τρόπο ανακοινώσεως που δεν θα δημιουργούσε διακρίσεις). Κατά τους προσφεύγοντες, τα στοιχεία αυτά είναι απαραίτητα για τη νομιμότητα αποφάσεως που κινεί άλλη διαδικασία πληρώσεως πλην του διαγωνισμού.
- 30 Η Επιτροπή εκθέτει καταρχάς ότι, όσον αφορά την πρόσληψη στις θέσεις των βαθμών Α 1 και Α 2, οι συντάκτες του ΚΥΚ θέλησαν να επιφυλάξουν υπέρ της ΑΔΑ ευρεία διακριτική ευχέρεια, για την άσκηση της οποίας δεν τίθεται ουσιαστικά καμιά προϋπόθεση. Τα όργανα διαθέτουν επομένως κάθε ελευθερία για την επιλογή των καταλληλότερων μέτρων προκειμένου να πληρώσουν τις θέσεις αυτές.
- 31 Όσον αφορά ειδικότερα τη θέση στη Διεύθυνση Β, η Επιτροπή ισχυρίστηκε με το υπόμνημα ανταπαντήσεως ότι ο «τρόπος παρουσιάσεως της περιλήψεως» της ανακοινώσεως κενής θέσεως τόνιζε τα ελάχιστα προσόντα που απαιτούνταν για τη διεκδίκηση αυτής της θέσεως. Τα προσόντα αυτά κάλυπταν συγ-

χρόντως «γνώσεις και πείρα/ικανότητες σχετικά με τα προς εκπλήρωση καθήκοντα» (βλ. σ. 1 της ανακοινώσεως κενής θέσεως) καθώς και ειδικές γνώσεις που αφορούσαν τη διεύθυνση και τον συντονισμό των εργασιών των οικείων μονάδων (βλ. σ. 2 της ανακοινώσεως κενής θέσεως).

32 Κατά την Επιτροπή, από αυτόν τον τρόπο παρουσιάσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως προκύπτει ότι η οικεία θέση απαιτούσε διπλές ικανότητες, αφενός μεν για τη διαπραγμάτευση εμπορικών συμφωνιών με τρίτα κράτη, αφετέρου δε για τη διαχείριση της πολιτικής των αγορών που αφορούν την αλιεία. Ενόψει των δύο αυτών κλάδων δραστηριότητας, η θέση αφορούσε κυρίως υποψηφίους που να έχουν οικονομική κατάρτιση. Καίτοι οι νομικές και τεχνικές πλευρές των προς εκπλήρωση καθηκόντων μπορεί να είναι σημαντικές, είναι πράγματι πρόδηλο ότι προέχει η οικονομική προσέγγιση. Κατά την κατάρτιση των εμπορικών συμφωνιών, οι επιπτώσεις τους για την Κοινότητα πρέπει να εκτιμάται ενόψει των οικονομικών αντιπαροχών προς τα τρίτα κράτη. Κάθε συμφωνία γίνεται δηλαδή αντικείμενο λεπτομερούς αναλύσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, της σχέσεως του κόστους προς την αποδοτικότητα. Το ίδιο ισχύει για την πολιτική των αγορών, η οποία απαιτεί κυρίως τον καθορισμό της τιμής και της διαχείρισεως των αγορών σε συνάρτηση με τις οικονομικές αναλύσεις που συνδέονται στενά μ' αυτές. Για τους λόγους αυτούς η θέση απευθυνόταν σε υποψηφίους που να είναι «πρωτίστως οικονομολόγοι», διότι αυτό το προσόν εμπεριέχεται στη φύση των προς εκπλήρωση καθηκόντων. Ασφαλώς, αναγνωρίζει η Επιτροπή, λόγω των ειδικών συνθηκών απαιτούνταν επίσης γνώσεις στο πεδίο της πολιτικής της αλιείας και των διεθνών σχέσεων, αλλά το οικονομικό στοιχείο αποτελούσε πάντως αρρήκτως συνδεδεμένη και απαραίτητη προϋπόθεση, την οποία έπρεπε να πληροί ο υπεύθυνος της Διευθύνσεως Β.

33 Μεταξύ των τεσσάρων υποψηφίων που είχαν τα τυπικά προσόντα προαγωγής, ισχυρίζεται η Επιτροπή, κανένας δεν διέθετε τέτοιο προσόν. Ο S. είχε σπουδάσει διεθνείς σχέσεις και ο M. φιλοσοφία και πολιτικές επιστήμες. Οι προσφεύγοντες είναι νομικοί. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η συμβουλευτική επιτροπή έκρινε στις 28 Ιουνίου 1990 ότι κανένας υποψήφιος δεν συγκέντρωνε όλες τις γνώσεις και όλα τα προσόντα που απαιτούνταν.

34 Η Επιτροπή εξηγεί ότι, συνελθούσα ως σώμα, προέβη στις 4 Ιουλίου 1990 στη συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και διαπίστωσε ότι κανένας υποψήφιος δεν είχε όλες τις γνώσεις και όλα τα προσόντα που απαιτούνταν. Σύμ-

φωνα με τα πρακτικά της συνεδριάσεως, αμφιβολία φαίνεται ότι διαφάνηκε στην περίπτωση του Μ. (βρετανικής ιθαγενείας), δεδομένου ότι αυτός είχε τις περισσότερες γνώσεις οικονομικών μεταξύ των τεσσάρων υποψηφίων. Η υποψηφιότητά του δεν έγινε δεκτή, διότι οι ικανότητές του στον τομέα αυτό δεν κρίθηκαν ικανοποιητικές και διότι «γεωγραφικοί λόγοι» συνέβαλαν στη μη προαγωγή του. Εφόσον ο μόνος υπηρετών διευθυντής της ΓΔ XIV έχει βρετανική ιθαγένεια, ο διορισμός δεύτερου διευθυντή με την ιθαγένεια αυτή θα κλό-νιζε σοβαρά τη γεωγραφική ισορροπία στον τομέα της αλιείας.

- 35 Όσον αφορά τη θέση στη Διεύθυνση Δ, η Επιτροπή επαναλαμβάνει με το δικό-γραφο ανταπαντήσεως ότι ο «τρόπος παρουσιάσεως της περιλήψεως» της ανα-κοινώσεως κενής θέσεως τόνιζε τα ελάχιστα προσόντα που απαιτούνταν για την υποβολή αιτήσεως για τη θέση αυτή. Τα προσόντα αυτά κάλυπταν συγ-χρόνως «γνώσεις και πείρα/ικανότητες» σε σχέση με τα προς εκπλήρωση καθή-κοντα (βλ. σ. 1 της ανακοινώσεως κενής θέσεως) καθώς και ειδικές γνώσεις που αφορούσαν τη διεύθυνση και τον συντονισμό των εργασιών των οικείων μονάδων (βλ. σ. 2 της ανακοινώσεως κενής θέσεως).
- 36 Κατά την Επιτροπή, από τον τρόπο αυτό παρουσιάσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως προκύπτει ότι η εν λόγω θέση απαιτούσε ικανότητες στον τομέα της «διαρθρωτικής πολιτικής». Αν ληφθεί υπόψη η περιγραφή της, η θέση αυτή απευθυνόταν επίσης κυρίως σε υποψηφίους που είχαν «οικονομική κατάρτι-ση». Η διαρθρωτική πολιτική της αλιείας στηρίζεται κυρίως σε μέτρα παρεμβά-σεως και κοινωνικοοικονομικής παρακολουθήσεως. Τα οικονομικά προσόντα επιβάλλονταν επομένως ως αναπόσπαστο στοιχείο, πράγμα που έλειπε από τους προσφεύγοντες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αφενός η συμβουλευ-τική επιτροπή έκρινε στις 28 Ιουνίου 1990 ότι οι δύο υποψήφιοι δεν είχαν όλες τις γνώσεις και όλα τα προσόντα που απαιτούνταν και αφετέρου η Επιτροπή ως συλλογικό όργανο κατέληξε στις 4 Ιουλίου 1990 στο ίδιο συμπέρασμα.
- 37 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή περάτωσε τη φάση της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', διαπιστώνοντας στις 4 Ιουλίου 1990 ότι κανένας υποψήφιος δεν είχε όλες τις γνώσεις και όλα τα προσόντα που απαιτούνταν. Η απόφαση της 4ης Ιουλίου 1990 περί μεταβάσεως σε μεταγενέστερη φάση της διαδικασίας δεν μπορούσε επομένως ευλόγως να νοηθεί — ενόψει του επι-πέδου των πληρωτέων θέσεων — παρά ως αναφορά στο άρθρο 29, παρά-γραφος 2, του ΚΥΚ.

38 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Επαναλαμβάνει ότι μία από τις προϋποθέσεις που έθεταν οι ανακοινώσεις κενών θέσεων, δηλαδή οι «γνώσεις και πείρα/ικανότητες σε σχέση με τα προς εκπλήρωση καθήκοντα», δεν πληρούνταν από τους προσφεύγοντες. Η διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', τηρήθηκε αυστηρά. Η γνωμοδοτική επιτροπή εξέδωσε τις αρνητικές γνωμοδοτήσεις της στις 28 Ιουνίου 1990, αφού εξέτασε τις υποψηφιότητες των προσφευγόντων, και στις 4 Ιουλίου 1990 η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη όταν προέβη στη δική της εκτίμηση. Η απλή αναφορά που κάνουν οι προσφεύγοντες στο βιογραφικό τους σημείωμα δεν αρκεί για να αποδειχθεί η ύπαρξη τέτοιας πλάνης της Επιτροπής.

— Επί των διορισμών στους οποίους προέβη η Επιτροπή

39 Οι προσφεύγοντες εκθέτουν ότι χωρίς να περατωθεί νομίμως η κινηθείσα δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ διαδικασία και επομένως χωρίς άδεια της ΑΔΑ η γνωμοδοτική επιτροπή προχώρησε στις 4 Ιουλίου 1990, με τις γνωμοδοτήσεις της, στη δεύτερη φάση της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 2. Το γεγονός αυτό καθιστά παράνομες τις γνωμοδοτήσεις της γνωμοδοτικής επιτροπής και οι δύο αποφάσεις διορισμού που ελήφθησαν στις 11 Ιουλίου 1990 από την ΑΔΑ αποτελούν, κατά συνέπεια, το αποτέλεσμα πλημμελών διαδικασιών. Η ΑΔΑ δεν θα μπορούσε ποτέ να προχωρήσει νομίμως στη μεταγενέστερη φάση της διαδικασίας, αυτήν που προβλέπει η παράγραφος 2, δεδομένου ότι δεν είχε εγκύρως περατώσει τη φάση που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α'.

40 Ως προς τις γνωμοδοτήσεις της 4ης Ιουλίου 1990 της γνωμοδοτικής επιτροπής, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η επιλογή των Anpal Monreal, Mastracchio και V. D. έγινε κατά τρόπο μυστικό και ενέχοντα διακρίσεις, δεδομένου ότι αποκλείστηκαν οι υπηρετούντες στην Επιτροπή υποψήφιοι που εμφανίστηκαν στο στάδιο της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', καθώς και οι λοιποί υπάλληλοι που θα είχαν γίνει δεκτοί σε περίπτωση διαγωνισμού. Η επιλογή αυτή μεταξύ των υποψηφίων, χωρίς καμιά δημοσιότητα, δημιουργεί τον κίνδυνο να στερηθεί η ΑΔΑ τη δυνατότητα να λάβει υπόψη της υποψηφίους που έχουν τις περισσότερες ικανότητες, ακεραιότητα και τη μεγαλύτερη απόδοση. Για τους υποψηφίους που ήσαν ήδη υπάλληλοι, οι αυθαίρετες αυτές ενέργειες συνιστούν παράβαση του ΚΥΚ, δυσμενή διάκριση και καταστρατήγηση της διαδικασίας, ενώ η γνωμοδοτική επιτροπή δέχθηκε αυτεπαγγέλτως μόνο την υποψηφιότητα του V. D., για να μειωθεί αναμφίβολα ο κίνδυνος να κατηγορηθεί για διακρίσεις.

- 41 Όσον αφορά τις αποφάσεις περί διορισμού που έλαβε η ΑΔΑ στις 11 Ιουλίου 1990, οι προσφεύγοντες παρατηρούν καταρχάς ότι η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, χωρίς καμιά δημοσιότητα.
- 42 Ως προς τα διορισθέντα πρόσωπα, δηλαδή τους Arnal Monreal και Mastracchio, οι προσφεύγοντες εκθέτουν ότι τα αποσπάσματα των βιογραφικών τους σημειωμάτων που δημοσιεύτηκαν από την Επιτροπή τον Οκτώβριο του 1990 δεν περιείχαν, αντίθετα από ό,τι το σχετικό απόσπασμα του L., κανένα στοιχείο που να δείχνει μακρά και βαθιά πείρα στον τομέα της πολιτικής της αλιείας. Έτσι, εν προκειμένω επαληθεύτηκε ο κίνδυνος διορισμού ακαταλλήλων υποψηφίων.
- 43 Αναφερόμενοι, με το υπόμνημα απαντήσεως, στο αναλυτικότερο βιογραφικό σημείωμα των εν λόγω υποψηφίων, που επισύναψε η Επιτροπή στο υπόμνημα αντικρούσεως (παράρτημα Η), οι προσφεύγοντες προέβαλαν ότι, αντίθετα από τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, οι δύο υποψήφιοι δεν είχαν τα ειδικά προσόντα που αποδεικνύουν ικανότητες διαχειρίσεως και διοικήσεως μιας σημαντικής διοικητικής μονάδας. Οι δύο διορισμοί είναι επομένως παράνομοι, επειδή οι υποψήφιοι δεν πληρούσαν τις απαιτήσεις που προέβλεπαν οι ανακοινώσεις κενής θέσεως. Οι ανακοινώσεις όμως αυτές δέσμευαν την ΑΔΑ στο πλαίσιο επίσης της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2.
- 44 Εκδίδοντας τις διάφορες αποφάσεις της, η Επιτροπή εφάρμοσε συνεπώς στις 11 Ιουλίου 1990 διαφορετικά κριτήρια από εκείνα που εφάρμοσε στις 4 Ιουλίου του ίδιου έτους. Έτσι, η διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, έπρεπε, για λόγους δικαιοσύνης και προς το συμφέρον της υπηρεσίας, να διεξαχθεί έναντι των εξωτερικών υποψηφίων και των προσώπων που ήσαν ήδη μόνιμοι ή μη μόνιμοι υπάλληλοι υπό όμοιες ή τουλάχιστον ισότιμες προϋποθέσεις.
- 45 Οι προσφεύγοντες επιμένουν επί του γεγονότος ότι η Επιτροπή έπρεπε να συγκρίνει, στο πλαίσιο της διαδικασίας της παραγράφου 2, τους εξωτερικούς υποψηφίους με τους υπηρετούντες εντός του οργάνου υποψηφίους που είχαν ήδη εκδηλώσει το ενδιαφέρον τους για τις θέσεις. Το άρθρο 29, παράγραφος 2, ασφαλώς επιτρέπει στην ΑΔΑ να υποκαταστήσει ορισμένα χαρακτηριστικά στοιχεία του διαγωνισμού με άλλες διαδικαστικές διατυπώσεις, τις οποίες κρίνει περισσότερο ενδεδειγμένες, αλλά οι διατυπώσεις αυτές πρέπει πάντως να τηρούν τους σκοπούς της διαδικασίας του διαγωνισμού. Όπως όμως παρατηρούν οι προσφεύγοντες, ο ΚΥΚ δεν προβλέπει τη δυνατότητα διαγωνισμού

που να προορίζεται μόνον για εξωτερικούς υποψηφίους (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 1974, 176/73, Van Belle κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 557, σκέψη 8). Η άποψη της Επιτροπής ότι μπορούσε να εφαρμόσει τη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, μόνον για τους εξωτερικούς υποψηφίους είναι επομένως εσφαλμένη. Εν πάση περιπτώσει, η ΑΔΑ δεν επιτρέπεται να αποκλείσει από αυτή τη διαδικασία προσλήψεως τους υποψηφίους που έχουν εμφανιστεί κατά την προηγούμενη φάση, η οποία διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α'. Η απόφαση της ΑΔΑ να μην διορίσει κανέναν από τους υποψηφίους αυτούς κατά το πέρας της πρώτης αυτής φάσεως τερματίζει μόνον την προνομιακή εξέταση την οποία δικαιούνται αυτοί οι υποψήφιοι. Η ερμηνεία αυτή του ΚΥΚ επιβάλλεται από το καθήκον της ΑΔΑ, που εμπεριέχεται στο άρθρο 27 του ΚΥΚ, να εξεύρει τους υποψηφίους που έχουν τα περισσότερα προσόντα. Το να αποκλειστούν από τη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, οι υποψήφιοι στους οποίους αναγνωρίζει ορισμένη προτεραιότητα το άρθρο 29, παράγραφος 1, περίπτωση α', είναι αντίθετο προς τον σκοπό κάθε διαδικασίας προσλήψεως.

46 Η Επιτροπή αμφισβητεί τις διαδικαστικές πλημμέλειες που προβάλλουν οι προσφεύγοντες. Στις 11 Ιουλίου 1990, αφού τερμάτισε τη φάση του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', με τις αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 1990, αποφάσισε «επίσημα» να μη διοργανώσει εσωτερικούς διαγωνισμούς και τόνισε «ρητά» ότι καμιά υποψηφιότητα δεν είχε πρωτοκολληθεί δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ΚΥΚ. Η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο β', δηλαδή ο εσωτερικός διαγωνισμός εντός του κοινοτικού οργάνου, αποτελεί απλή δυνατότητα που επαφίεται μεν στην εκτίμηση της ΑΔΑ, αλλά δεν έχει κανένα νόημα όταν δεν έχει εμφανιστεί κανένας υποψήφιος που να μπορεί να προαχθεί. Κατά συνέπεια, δεν παραβιάστηκε η κανονική χρονολογική σειρά μεταξύ της εφαρμογής του άρθρου 29, παράγραφος 1, και της εφαρμογής του άρθρου 29, παράγραφος 2. Εγκύρως επομένως εξέδωσε η συμβουλευτική επιτροπή τις γνωμοδοτήσεις της στις 4 Ιουλίου 1990. Η Επιτροπή προσθέτει ότι η συμβουλευτική επιτροπή περιορίστηκε να λάβει υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων και να υποβάλει τις υποψηφιότητές τους στην ολομέλεια της Επιτροπής.

47 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η απόφαση εφαρμογής του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεν πρέπει να λαμβάνεται αναγκαστικά κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως και δεν υπόκειται σε καμιά προϋπόθεση δημοσιεύσεως. Η ΑΔΑ ουδόλως υποχρεούται να δημοσιοποιεί αυτή την ειδική διαδικασία και ακόμη λιγότερο να την δημοσιοποιεί υπό συγκεκριμένη μορφή. Κατά την Επιτροπή, πρόκειται για το αντιστάθμισμα του γεγονότος ότι οι θέσεις του βαθμού Α 1 και Α 2 έχουν σε

μεγάλο βαθμό προσωποπαγή χαρακτήρα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η έλλειψη δημοσιότητας δεν επέφερε διάκριση βλαπτική για τους προσφεύγοντες. Εν πάση περιπτώσει, το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο, όπως αποδεικνύεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή εξέτασε την υποψηφιότητα του V. D.

- 48 Στις 11 Ιουλίου 1990 η Επιτροπή προέβη απλώς στην επιβεβαίωση της αποφάσεώς της της 4ης Ιουλίου 1990 περί προώθησης της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 2, με μια «ρητή» διαπίστωση της ελλείψεως ενδοκοινοτικής υποψηφιότητας και της μη χρησιμότητας διοργανώσεως εσωτερικού διαγωνισμού. Και αν ακόμα δεν επρόκειτο για επιβεβαίωση προηγουμένης αποφάσεως, αλλά για καθυστερημένη τακτοποίηση, η τακτοποίηση αυτή δεν μπορούσε να έχει καμιά επίδραση στο περιεχόμενο των προσβαλλομένων πράξεων. Δεν αποτελεί επομένως παράβαση ουσιώδους τύπου και, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεν δικαιολογεί ακύρωση.
- 49 Όσον αφορά τους επιλεγέντες υποψηφίους, η Επιτροπή εξήγησε με το υπόμνημα ανταπαντήσεως ότι, ενόψει της ειδικής φύσεως των πληρωτέων θέσεων, η «Ίδια η Επιτροπή» πλησίασε τους πιθανούς υποψηφίους, δεδομένου ότι είναι ουσιώδες τα πρόσωπα που κατέχουν θέσεις Α 2 να είναι της προσωπικής εμπιστοσύνης αυτών για τους οποίους εργάζονται. Επομένως είναι αβάσιμο το επιχείρημα για έλλειψη δημοσιότητας.
- 50 Όσον αφορά την εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η οποία της επιτρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ικανότητες των υποψηφίων για τη διεύθυνση και τον συντονισμό των εργασιών πλειόνων μονάδων περισσότερο από ό,τι τις εξειδικευμένες γνώσεις τους, διότι πρόσωπα με τις γνώσεις αυτές μπορούν πάντοτε να βρεθούν μέσα στους τομείς που εμπíπτουν στην εξουσία του διευθυντή που θα διοριστεί. Τα εξαιρετικά προσόντα των υποψηφίων που επελέγησαν εν προκειμένω προκύπτουν από τα βιογραφικά τους σημειώματα. Η εκτίμηση των υποψηφιοτήτων τους δεν μπορεί να αμφισβητηθεί παρά μόνο σε περίπτωση πρόδηλης πλάνης ή καταχρήσεως εξουσίας, που πρέπει να αποδειχθούν από τους προσφεύγοντες.
- 51 Τα προσόντα του υποψηφίου που επελέγη για τη θέση στη Διεύθυνση Β ανταποκρίνονταν, κατά την Επιτροπή, στα ουσιωδέστερα από τα προσόντα που προέβλεπε η ανακοίνωση κενής θέσεως. Ήταν τακτικός καθηγητής της Πολιτικής Οικονομίας στο Πανεπιστήμιο της Σαραγόσας, συγγραφέας μελέτης για τα

περιφερειακά προβλήματα της Κοινότητας καθώς και πολλών βιβλίων και άρθρων επί της κοινής γεωργικής πολιτικής και επί της μεσογειακής πολιτικής της Κοινότητας. Κατά την έγγραφη διαδικασία η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε ότι οι ικανότητές του αφορούσαν κυρίως τα γεωργικά και περιφερειακά προβλήματα και όχι ειδικά τα προβλήματα της αλιείας. Ισχυρίστηκε όμως ότι τα γεωργικά και περιφερειακά προβλήματα είναι σχεδόν όμοια από οικονομικής απόψεως με αυτά της αλιείας, κατά το μέτρο που προϋποθέτουν του ίδιου τύπου αναλύσεις ως προς τις οικονομικές τους επιπτώσεις.

52 Η Επιτροπή προσέθεσε κατά τη συνεδρίαση ότι πολλές από τις δημοσιεύσεις και τα άρθρα του Agnal Montreal αποδεικνύουν ότι δεν είναι μόνον έγκριτος γνώστης της γεωργίας, αλλά και ειδικός στο πεδίο της αλιείας. Ο υποψήφιος έχει, παραδείγματος χάρη, εντοπίσει ορισμένα περιφερειακά προβλήματα της Κοινότητας συνδεδεμένα με τον τομέα της αλιείας, έχει περιγράψει την ιστορική εξέλιξη της αλιείας στην περιοχή της Βαλένθιας (Ισπανία) και έχει εκθέσει ορισμένες τάσεις του τομέα της αλιείας σε μια μελέτη για τη γεωργία και τον επισιτιστικό εφοδιασμό σε ορισμένες αραβικές και μεσογειακές χώρες. Ο διορισμός του Agnal Montreal, διδάκτορα των Πανεπιστημίων του Montpellier και της Μαδρίτης και απόφοιτου του Πανεπιστημίου του Harvard, δεν μπορεί επομένως να έγινε κατά κατάχρηση εξουσίας ή κατά πρόδηλη παρερμηνεία των γνώσεών του.

53 Όσον αφορά τη θέση στη Διεύθυνση Δ, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο επιλεγείς υποψήφιος είχε επίσης τα επιθυμούμενα χαρακτηριστικά. Διδάκτωρ οικονομικών, ειδικευμένος στον τομέα της ευρωπαϊκής οικονομίας και του διεθνούς δικαίου, είχε εξοικειωθεί, από την πείρα του εντός της Επιτροπής, με τους οικονομικούς θεσμούς, με το ευρωπαϊκό νομισματικό σύστημα και είχε μάθει να διευθύνει την task force των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (στο εξής: ΜΜΕ). Είχε διανύσει ορισμένο χρόνο στο γραφείο ενός μέλους της Επιτροπής και ήταν συγγραφέας πολλών οικονομικών άρθρων επί της πολιτικής των κοινοτικών πιστώσεων, επί των νέων κοινοτικών χρηματοδοτικών μέσων και επί των ΜΜΕ. Αυτή η οικονομική πείρα τον προόριζε, κατά την Επιτροπή, να εργαστεί στον τομέα της διαρθρωτικής πολιτικής. Αυτή είναι η περίπτωση της σχετικής θέσεως, το κύριο έργο της οποίας αφορά τα μέτρα υποστηρίξεως των ΜΜΕ στον τομέα της αλιείας. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι ο Mastracchio δεν είχε επιφορτισθεί προηγουμένως ειδικά με προβλήματα σχετικά με την αλιεία, θεωρεί εντούτοις ότι διαθέτει, παρ' όλα αυτά, τα επιθυμούμενα χαρακτηριστικά κατά τα ουσιώδη τους στοιχεία.

- 54 Τέλος, η Επιτροπή εκθέτει ότι δεν υπέχει καμία υποχρέωση από τον ΚΥΚ να συγκρίνει τους υποψηφίους που υπηρετούν στην ίδια με τους εξωτερικούς υποψηφίους. Κατά την Επιτροπή, η υποχρέωση αυτή υφίσταται μόνο στην περίπτωση που η ΑΔΑ αποφάσισε ρητά, στο πρώτο στάδιο της διαδικασίας, να μην καταλήξει σε οριστική απόφαση και να διευρύνει το πεδίο των υποψηφιοτήτων (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 1985, 128/84, Van der Srijl κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 3281, και Picciolo κατά Κοινοβουλίου, που αναφέρθηκε πιο πάνω, και την προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Καλαβρός κατά Δικαστηρίου). Εν προκειμένω, η Επιτροπή ως συλλογικό όργανο είχε ήδη απορρίψει, στις 4 Ιουλίου 1990, τις τέσσερις υποψηφιότητες που είχαν υποβληθεί κατά τη διάρκεια της πρώτης φάσεως, αφού προέβη στη συγκριτική εξέταση που προβλέπεται στο στάδιο αυτό. Κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να επιλέξει αυτούς τους υποψηφίους στη δεύτερη φάση, γιατί αλλιώς θα ανέτρεπε την προηγούμενη κρίση της. Στην υπόθεση Moritz κατά Επιτροπής, η Επιτροπή επανεξέτασε, στη φάση του άρθρου 29, παράγραφος 2, τις δύο υποψηφιότητες που είχε ήδη απορρίψει προηγουμένως, αλλά εντελώς εκ περισπού (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1990, T-29/89, Συλλογή 1990, σ. II-787).
- 55 Κατά τη συνεδρίαση οι προσφεύγοντες αμφισβήτησαν τις εξηγήσεις που έδωσε η Επιτροπή με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, ότι δηλαδή το αποφασιστικό κριτήριο κατά την εκτίμηση των υποψηφιοτήτων ήταν τα οικονομικά προσόντα των επιλεγέντων υποψηφίων. Κατά τους προσφεύγοντες, αν το Πρωτοδικείο δεχόταν αυτό το επιχείρημα, δεν θα είχαν πλέον μεγάλη χρησιμότητα οι ανακοινώσεις κενής θέσεως. Εν προκειμένω πρέπει να διερωτηθεί κανείς γιατί, αν οι βαθιές γνώσεις στα θέματα αλιείας ήταν δευτερεύουσας σημασίας, η Επιτροπή τις έθεσε ως προϋπόθεση, με τις ανακοινώσεις κενής θέσεως, για την κατάληψη των σχετικών θέσεων.
- Επί του ζητήματος ότι οι επίδικες θέσεις προορίζονταν για ορισμένες εθνικότητες
- 56 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η τροποποίηση του οργανογράμματος της ΓΔ XIV αποτέλεσε αντικείμενο συζητήσεων και διαβεβαιώσεων όσον αφορά τη λεγόμενη «γεωγραφική» κατανομή ορισμένων θέσεων και ότι οι δύο τελικώς επιλεγέντες υποψήφιοι, ο Amal Montreal και ο Mastracchio, είχαν «προεπιλεγεί». Της τροποποιήσεως αυτής είχε προηγηθεί η αποχώρηση τριών από τους τέσσερις διευθυντές της ΓΔ XIV, που ήταν ισπανικής ιθαγενείας (για τους «εξωτερικούς πόρους» και τις «αγορές»), γαλλικής και ιταλικής ιθαγενείας (για τις «διαρθρώσεις»). Οι τρεις νέοι διευθυντές έχουν επομένως τις ίδιες εθνικότητες και ασκούν τα ίδια καθήκοντα όπως και οι προκατόχοί τους, πλην του Γάλλου διευθυντή, τα καθήκοντα του οποίου διαφοροποιήθηκαν σε σχέση με την προηγούμενη κατάσταση.

- 57 Κατά τους προσφεύγοντες, οι αποφάσεις της ΑΔΑ της 4ης Ιουλίου 1990 που δεν έκαναν δεκτές τις εσωτερικές υποψηφιότητες ελήφθησαν προς τον μοναδικό σκοπό να αποκλειστούν οι υποψήφιοι αυτοί από τις μεταγενέστερες φάσεις της διαδικασίας. Κατ' αυτούς, ο πραγματικός λόγος αυτών των αποφάσεων ήταν ότι οι ενδιαφερόμενοι δεν είχαν τις ίδιες εθνικότητες με τους τρεις προηγούμενους διευθυντές που έφυγαν από τη ΓΔ XIV.
- 58 Διορίζοντας δύο προεπιλεγέντες υποψηφίους, η Επιτροπή ενήργησε, κατά την άποψη των προσφευγόντων, σύμφωνα με την προϋφισταμένη πρόθεσή της. Απέκλεισε όλους τους λοιπούς υπάρχοντες ή πιθανούς υποψηφίους υπέρ των δύο υποψηφίων που δεν είχαν τις γνώσεις, αλλά μόνον τις «απαιτούμενες» εθνικότητες. Αλλά η εθνικότητα, ισχυρίζονται οι προσφεύγοντες, μπορεί να ασκήσει επικουρικό μόνο ρόλο κατά τους διορισμούς και δεν μπορεί να οδηγήσει σε διορισμούς που δεν λαμβάνουν υπόψη τους τις επαγγελματικές απαιτήσεις που προβλέπονται για τις πληρωτέες θέσεις.
- 59 Οι προσφεύγοντες προσθέτουν ότι η πεποίθησή τους για το ότι η πλήρωση των επιμάχων θέσεων έγινε κατά κατάχρηση εξουσίας και κατά καταστρατήγηση της διαδικασίας ενισχύεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν δέχθηκε ένα αίτημα που είχαν ήδη υποβάλει με την ένστασή τους, με την οποία είχαν ζητήσει την ανακοίνωση ορισμένων πληροφοριών και την προσκόμιση ορισμένων εγγράφων (βλ. τις ερωτήσεις 4 και 5, σ. 2 και 3 της ενστάσεως, συνημμένο 7 στο δικόγραφο της προσφυγής). Το γεγονός ότι η ΑΔΑ εξέτασε μόνον τις υποψηφιότητες δύο υπαλλήλων, του Mastracchio και του V. D., επιβεβαιώνει επίσης την ορθότητα της απόψεώς τους.
- 60 Κατά τη συνεδρίαση οι προσφεύγοντες προσέθεσαν επίσης ότι εν τω μεταξύ κατέστη κενή η τέταρτη θέση στη ΓΔ XIV, που μέχρι τότε κατείχετο από Βρετανό. Κατέθεσαν την περιληψη της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/052/92, που αφορά αυτή τη θέση, υπογραμμίζοντας ότι δεν απαιτεί πλέον βαθιές γνώσεις στα θέματα αλιείας, αλλά ότι στην ανακοίνωση αυτή εμφανίζεται μια νέα απαίτηση, η «επιθυμητή γνώση της αγγλικής γλώσσας». Εν τω μεταξύ στη θέση αυτή έχει διοριστεί ο M., βρετανικής ιθαγένειας. Κατά τους προσφεύγοντες, τα πραγματικά αυτά περιστατικά επιβεβαιώνουν ακόμη μια φορά την κατάχρηση εξουσίας που διαπράχθηκε στην περίπτωση τους.

- 61 Η Επιτροπή τονίζει ότι οι προσφεύγοντες δεν ισχυρίστηκαν, με το δικόγραφο της προσφυγής, ότι είχε την πρόθεση να αποκλείσει όλους τους υποψηφίους στο στάδιο της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', με σκοπό να προβεί, δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 2, στους επίδικους διορισμούς, χωρίς να προβεί σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των νέων υποψηφίων και των προσόντων των τεσσάρων υποψηφίων που είχαν ήδη απορριφθεί. Διερωτάται μήπως οι λόγοι που προβάλλουν σχετικά οι προσφεύγοντες είναι νέοι, δεν έχει όμως αντίρρηση να απαντήσει στους λόγους αυτούς. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, λόγω των ιδιομορφιών της ειδικής διαδικασίας προσλήψεων που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 2, αποκλείεται το ενδεχόμενο να έχει κάνει χρήση των αρμοδιοτήτων της για σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους για τους οποίους της απονεμήθηκαν. Οι προσφεύγοντες δεν προσκόμισαν την παραμικρή αρχή αποδείξεως για το ότι τα κίνητρό της ήσαν παράνομα ή ότι ενήργησε κατά τρόπο που προκαλεί διακρίσεις. Το γεγονός ότι οι επιλεγέντες υποψήφιοι έχουν την ίδια ιθαγένεια με τους προκατόχους τους δεν αποδεικνύει — από μόνο του — την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας.
- 62 Επομένως πρέπει, κατά την Επιτροπή, να απορριφθούν τα επιχειρήματα περί παραβάσεως διαφόρων διατάξεων του ΚΥΚ, παρατύπου της διαδικασίας, παραβιάσεως των αρχών της ισότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και της καταχρήσεως εξουσίας.

— *Εκτίμηση του Πρωτοδικείου*

- 63 Διαπιστώνεται καταρχάς ότι το περιεχόμενο του πρώτου λόγου ακυρώσεως περί παραβάσεως διαφόρων άρθρων του ΚΥΚ, ορισμένων γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, περί καταχρήσεως εξουσίας και περί καταστρατηγήσεως της διαδικασίας, είναι υπερβολικά ευρύ. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει να εξετάσει, προκειμένου να εκτιμηθούν επακριβώς οι διαφορές πτυχές της υποθέσεως, δύο διακεκριμένους λόγους, καταρχάς τον λόγο περί παραβάσεως των άρθρων 4, 29, παράγραφος 1, και 45 του ΚΥΚ και της ανακοινώσεως κενής θέσεως, κατόπιν δε τον λόγο περί παραβάσεως του άρθρου 27, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ.

— Επί του λόγου ακυρώσεως περί παραβάσεως των άρθρων 4, 29, παράγραφος 1, και 45 του ΚΥΚ και της ανακοινώσεως κενής θέσεως

1. Επί του παραδεκτού

64 Διαπιστώνεται καταρχάς ότι η ένσταση των προσφευγόντων αναφερόταν στις υποψηφιότητές τους για τις δύο επίδικες θέσεις, που δεν έγιναν δεκτές από την Επιτροπή. Οι προσφεύγοντες εξέφραζαν αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητα των αποφάσεων της Επιτροπής που τις απέρριψε (σημεία 1 και 2 της ενστάσεως). Από το περιεχόμενο της ενστάσεως προέκυπτε επομένως σαφώς ότι οι συντάκτες της αμφισβητούσαν τη νομιμότητα της διεξαγωγής της πρώτης φάσεως της διαδικασίας προσλήψεως. Οι προσφεύγοντες έβαλλαν επίσης κατά των διορισμών των δύο υποψηφίων που επελέγησαν (σημεία 2 και 4 της ενστάσεως). Από το περιεχόμενο της ενστάσεως προέκυπτε επομένως σαφώς ότι οι συντάκτες της αμφισβητούσαν επίσης τα αποτελέσματα της δεύτερας φάσεως της διαδικασίας προσλήψεως. Έτσι, κατά το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής οι προσφεύγοντες είχαν προβάλει λόγους κατά όλων των αποφάσεων που εξέδωσε η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας πληρώσεως των θέσεων που είχαν κηρυχθεί κενές.

65 Πρέπει στη συνέχεια να παρατηρηθεί ότι με το δικόγραφο της προσφυγής οι προσφεύγοντες αναφέρθηκαν ρητά στα άρθρα 4, 29, παράγραφος 1, και 45 του ΚΥΚ. Προέβαλαν ότι οι διαπιστώσεις στις οποίες προέβη η ΑΔΑ στις 4 Ιουλίου 1990 για τις γνώσεις των υποψηφίων που εμφανίστηκαν μετά τη δημοσίευση των ανακοινώσεων κενής θέσεως έγιναν χωρίς να έχουν ερευνηθεί εγκύρως οι δυνατότητες προαγωγής στις επίδικες θέσεις (σ. 13 του δικογράφου της προσφυγής). Στο πλαίσιο του λόγου ακυρώσεως που αναφέρεται στην αιτιολογία των αποφάσεων που απέρριψαν τις υποψηφιότητές τους, οι προσφεύγοντες υπογράμμισαν ότι ανταποκρίνονταν πλήρως στις απαιτήσεις σχετικά με τις γνώσεις επί της πολιτικής της αλιείας, όπως αναγράφονταν στις ανακοινώσεις κενής θέσεως (σ. 22 του δικογράφου της προσφυγής). Τέλος, οι προσφεύγοντες ζητούν με τα αιτήματά τους την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής της 4ης και της 11ης Ιουλίου 1990. Σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το δικόγραφο της προσφυγής περιείχε επομένως συνοπτική έκθεση του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά όλες τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της Επιτροπής και στηρίζεται στις πλημμέλειες που επηρέασαν, κατά τους προσφεύγοντες, τη διεξαγωγή της διαδικασίας προαγωγής στην οποία μετέσχαν οι προσφεύγοντες. Κατά συνέπεια, ο παρών λόγος ακυρώσεως πρέπει να θεωρηθεί παραδεκτός.

66 Τέλος, πρέπει να τονιστεί ότι κατά τη συνεδρίαση οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι η επιχειρηματολογία της Επιτροπής όσον αφορά τα προσόντα των υποψηφίων που επελέγησαν αντέφασκε προς το περιεχόμενο των ανακοινώσεων κενής θέσεως. Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι ο ισχυρισμός αυτός των προσφευγόντων αποτελεί απλώς συμπληρωματικό επιχείρημα που αφορά τις πλημμέλειες της διαδικασίας προαγωγής. Πρέπει να προστεθεί ότι, και αν ακόμη επρόκειτο για νέο λόγο ακυρώσεως, θα ήταν παραδεκτός δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, δεδομένου ότι διατυπώθηκε σε απάντηση στοιχείου που η Επιτροπή αποκάλυψε για πρώτη φορά κατά το στάδιο του υπομνήματος ανταπαντήσεως.

2. Επί της ουσίας

67 Πρέπει να υπομνησθεί ευθύς εξαρχής ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ΑΔΑ υποχρεούται να προβαίνει, δυνάμει των άρθρων 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, στη σύγκριση των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων που έχουν τα τυπικά προσόντα προαγωγής, στο πλαίσιο της νομιμότητας που της έχει «αυτοεπιβληθεί» με την ανακοίνωση κενής θέσεως. Δεν τηρούνται οι διατάξεις του ΚΥΚ, αν η ΑΔΑ δεν εξειδικεύει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την πλήρωση θέσεως που έχει κηρυχθεί κενή παρά μετά τη δημοσίευση της ανακοινώσεως στην οποία αναφέρεται η θέση αυτή, ενόψει των υποψηφίων που εμφανίστηκαν, και αν ερμηνεύει το περιεχόμενο της ανακοινώσεως κενής θέσεως κατά την έννοια που θεωρεί ότι εξυπηρετεί καλύτερα τις ανάγκες της υπηρεσίας. Διαφορετική ερμηνεία των διατάξεων του ΚΥΚ θα στερούσε, κατά το Δικαστήριο, την ανακοίνωση κενής θέσεως από τον ουσιώδη ρόλο που πρέπει να διαδραματίζει στη διαδικασία προσλήψεως, δηλαδή να πληροφορεί τους ενδιαφερομένους όσο το δυνατόν ακριβέστερα για τη φύση των προϋποθέσεων που απαιτούνται προκειμένου να πληρωθεί η σχετική θέση. Για τους λόγους αυτούς το Δικαστήριο ακύρωσε, παραδείγματος χάρη, απόφαση διορισμού σε θέση βαθμού LA 3 ενός υπαλλήλου που δεν διέθετε τις γλωσσικές γνώσεις που απαιτούσε η σχετική ανακοίνωση κενής θέσεως (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Οκτωβρίου 1974, 188/73, Grassi κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 445, σκέψεις 38 έως 40· βλ. επίσης την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1990, C-343/87, Culin κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-225, σκέψεις 20 έως 22, υπόθεση στην οποία η Επιτροπή είχε υποκαταστήσει το κριτήριο «γνώση των οικείων τομέων» με το κριτήριο «της ευρύτητας πνεύματος και οργανωτικής ικανότητας»). Εφόσον ο ΚΥΚ δεν περιέχει ειδικές διατάξεις που να διέπουν την προαγωγή στον βαθμό A 2, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει στην προκειμένη περίπτωση να ληφθεί υπόψη αυτή η νομολογία.

- 68 Προκαμμένου να εξηγήσει τα κριτήρια βάσει των οποίων προέβη στην επιλογή της, η Επιτροπή αναφέρθηκε κατά τη διάρκεια της παρούσας δίκης, στον «τρόπο παρουσιάσεως της περιλήψεως» των ανακοινώσεων κενής θέσεως, που συνόδευσε τη δημοσίευση των εν λόγω ανακοινώσεων κενής θέσεως. Είναι αληθές ότι στην τρίτη γραμμή της στήλης «ελάχιστα απαιτούμενα προσόντα για να ζητηθεί μετάθεση/προαγωγή», η περιληψη αυτή θέτει ως προϋπόθεση την ύπαρξη «γνώσεων και πείρας/ικανοτήτων σε σχέση με τα προς εκπλήρωση καθήκοντα». Εντούτοις, πρέπει να τονισθεί ότι, στην ίδια αυτή στήλη, η τέταρτη γραμμή που αναφέρεται στις «θέσεις που απαιτούν ιδιαίζοντα προσόντα» αναφέρει ότι για τις θέσεις αυτές τα ελάχιστα απαιτούμενα προσόντα πρέπει να περιλαμβάνουν «βαθιές γνώσεις και πείρα στον/σε σχέση με τον οικείο τομέα δραστηριότητας». Στις ανακοινώσεις κενής θέσεως COM/47/90 και COM/49/90 η Επιτροπή όμως έθεσε ρητώς την προϋπόθεση υπάρξεως τέτοιων ιδιαίζόντων προσόντων. Από αυτό προκύπτει ότι η διατύπωση της «περιλήψεως των ανακοινώσεων κενής θέσεως» δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι απαλλάσσει την Επιτροπή από του να προβεί σε εξέταση των εμπειριστατωμένων γνώσεων των υποψηφίων στα πεδία που αναφέρονται στις αντίστοιχες ανακοινώσεις κενής θέσεως.
- 69 Σε σχέση με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/47/90, που αφορά μια θέση διευθυντή στη Διεύθυνση Β, η Επιτροπή δεν ισχυρίστηκε ότι για τη θέση αυτή απαιτούνταν ρητά οικονομική κατάρτιση και ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να είναι «πρωτίστως οικονομολόγοι». Ορθώς όμως η Επιτροπή αναφέρθηκε στην περιγραφή των προς άσκηση καθηκόντων και στην περιγραφή της εν λόγω θέσεως, που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την ερμηνεία των ανακοινώσεων κενών θέσεων. Το εσωτερικό έγγραφο σχετικά μ' αυτή την ανακοίνωση κενής θέσεως που επισύναψε η Επιτροπή στο υπόμνημα ανταπαντήσεως εμφανίζει την ονομασία της Διευθύνσεως («Εξωτερικοί Πόροι και Αγορές») και την περιγραφή των καθηκόντων που πρέπει να ασκήσει ο διευθυντής («Διεύθυνση και συντονισμός των εργασιών των μονάδων που είναι επιφορτισμένες με τις διαπραγματεύσεις των συμφωνιών αλιείας με τις τρίτες χώρες και με την πολιτική της αγοράς αλιείας»). Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η περιγραφή των αρμοδιοτήτων της Διευθύνσεως δείχνει πράγματι ότι η Διεύθυνση αυτή έχει οικονομικό προσανατολισμό. Όσον αφορά τα καθήκοντα του διευθυντή, είναι επίσης προφανές ότι ένας διευθυντής που είναι οικονομολόγος μπορεί να εκπληρώνει τα καθήκοντα αυτά. Εντούτοις, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ένας διευθυντής που έχει σπουδάσει διεθνείς σχέσεις ή πολιτική επιστήμη ή έστω έχει προσόντα που αφορούν την αλιεία ή τα νομικά να μπορεί επίσης να διευθύνει τέτοια διεύθυνση, ιδίως αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι ειδικές οικονομικές γνώσεις μπορούν ενδεχομένως να ανευρεθούν μέσα στην ίδια διεύθυνση, μεταξύ των προϊσταμένων τμήματος ή των συνεργατών τους. Υπό τις περιστάσεις αυτές διαπιστώνεται ότι ούτε η περιγραφή της σχετικής διευθύνσεως ούτε η περιγραφή των προς άσκηση καθηκόντων επιβάλλουν αναγκαστικά ότι ο υποψήφιος έπρεπε να έχει οικονομική κατάρτιση και να είναι «πρωτίστως οικονομολόγος».

- 70 Η ανακοίνωση κενής θέσεως COM/47/90 απαιτούσε εξάλλου ως «ειδικά προσόντα» βαθιές γνώσεις της πολιτικής αλιείας και των διεθνών σχέσεων στο θέμα αυτό. Πρέπει να παρατηρηθεί ότι η πολιτική της αλιείας έχει, κυρίως, οικονομικές, αλιευτικές και νομικές πτυχές. Οι διεθνείς σχέσεις στον τομέα αυτό στηρίζονται σε διπλωματικές διαπραγματεύσεις που αφορούν ιδίως οικονομικά και νομικά ζητήματα. Βαθιές γνώσεις στο πεδίο αυτό, συμπεριλαμβανομένων των αναγκών οικονομικών γνώσεων, μπορούν να αποκτηθούν κατά το διάστημα της σταδιοδρομίας τους από τους υπαλλήλους που διαθέτουν κατά την αρχή της σταδιοδρομίας τους κατάρτιση στα οικονομικά, στις διεθνείς σχέσεις, στις πολιτικές ή νομικές επιστήμες ή στην αλιεία. Οι γνώσεις αυτές δεν συνεπάγονται αναγκαιώς «πρωτίστως γνώσεις οικονομολόγου», που προϋποθέτουν ειδικά οικονομικά προσόντα.
- 71 Επομένως, απαιτώντας, κατά τη λήψη των αποφάσεων επί των υποψηφιοτήτων των προσφευγόντων που ζητούσαν προαγωγή, οικονομική κατάρτιση και «πρωτίστως γνώσεις οικονομολόγου», η Επιτροπή προσέθεσε στις απαιτούμενες από την ανακοίνωση κενής θέσεως γνώσεις νέο «ειδικό προσόν», που δεν αναφερόταν στην ανακοίνωση αυτή και δεν προέκυπτε αναγκαστικά από την περιγραφή των προς άσκηση καθηκόντων. Αυτό δεν συμβιβάζεται με τη λειτουργία που επιτελεί η ανακοίνωση κενής θέσεως, η οποία είναι, όπως έχει τονίσει το Πρωτοδικείο, να πληροφορούνται οι ενδιαφερόμενοι επακριβώς τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να πληρωθεί η σχετική θέση.
- 72 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η Επιτροπή θεώρησε, όσον αφορά την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/47/90, ως αποφασιστικό κριτήριο κατά την εκτίμηση της δυνατότητας προαγωγής των προσφευγόντων ένα κριτήριο που δεν εμφανιόταν στην ανακοίνωση κενής θέσεως. Όπως στην υπόθεση Culin κατά Επιτροπής (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου), η Επιτροπή εξήλθε του πλαισίου νομιμότητας που της είχε «αυτοεπιβληθεί». Κατά συνέπεια, οι αποφάσεις της Επιτροπής περί μη πληρώσεως, δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ, της θέσεως βαθμού Α 2 του διευθυντή της Διευθύνσεως Β πρέπει να ακυρωθούν, κατά το μέρος που αφορούν τις υποψηφιότητες των προσφευγόντων, χωρίς να χρειάζεται να ερευνηθεί αν μπορεί να αποδειχθεί πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής των γνώσεών τους στα θέματα πολιτικής της αλιείας.

- 73 Στη συνέχεια πρέπει να ερευνηθεί αν πρέπει επίσης να ακυρωθεί η απόφαση «μεταβάσεως στην επόμενη φάση της διαδικασίας», η οποία ελήφθη ταυτόχρονα από την Επιτροπή. Ενόψει της διαρθρώσεως των διαδικασιών τις οποίες εφάρμοσε διαδοχικά στην προκειμένη περίπτωση η Επιτροπή, προκειμένου να πληρώσει τη θέση του διευθυντή, η απόφαση αυτή απέβλεπε στο να της δοθεί η δυνατότητα να εξετάσει τις υποψηφιότητες που είχαν υποβληθεί εκτός του πλαισίου της διαδικασίας προαγωγής. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν απέσυρε την ανακοίνωση κενής θέσεως, η απόφασή της να προχωρήσει στην «επόμενη φάση» της διαδικασίας πρέπει να ερμηνευθεί ως συνέπεια των αποφάσεών της περί μη πληρώσεως της εν λόγω θέσεως δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ και περί περατώσεως της εξετάσεως των δυνατοτήτων προαγωγής εντός του κοινοτικού οργάνου. Η απόφαση να προχωρήσει στην «επόμενη φάση» εξαρτιόταν επομένως από τις αποφάσεις που αφορούσαν τις υποψηφιότητες προαγωγής. Όταν, όπως στην προκειμένη περίπτωση, ακυρώνονται δύο από τις αποφάσεις αυτές, χάνει η εν λόγω απόφαση τη νομική της βάση. Εφόσον επηρεάζεται από την ακυρότητα των δύο προηγούμενων αποφάσεων, πρέπει, κατά συνέπεια και κατά το μέτρο αυτό, να ακυρωθεί και η απόφαση αυτή.
- 74 Σε σχέση με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/49/90, που αφορά μία θέση διευθυντή στη Διεύθυνση Δ, η Επιτροπή δεν ισχυρίστηκε ότι απαιτούνταν ρητά για τη θέση αυτή οικονομική κατάρτιση του υποψηφίου. Αυτή όμως η ανακοίνωση κενής θέσεως πρέπει να ερμηνευθεί λαμβανομένων υπόψη, και εδώ επίσης, της περιγραφής της οικείας διευθύνσεως και της περιγραφής των προς άσκηση καθηκόντων. Σχετικά, από το εσωτερικό έγγραφο που προσκόμισε η Επιτροπή προκύπτει ότι η εν λόγω διεύθυνση είναι η Διεύθυνση «Διαρθρώσεις», περιγραφή που, κατά την άποψη του Πρωτοδικείου, δείχνει οικονομικό προσανατολισμό. Το έργο του διευθυντή συνίσταται στη διεύθυνση και τον συντονισμό των εργασιών των μονάδων που είναι επιφορτισμένες με τη διαρθρωτική πολιτική της αλιείας. Ακόμη μία φορά είναι προφανές ότι ένας διευθυντής που έχει οικονομική κατάρτιση μπορεί να εκπληρώσει τα καθήκοντα αυτά. Εντούτοις, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι ούτε εδώ μπορεί να αποκλειστεί ότι ένας υποψήφιος που έχει άλλη κατάρτιση μπορεί επίσης να διευθύνει τη διεύθυνση αυτή, αφού έχει αποκτήσει τις αναγκαίες ειδικές γνώσεις κατά τη διάρκεια σταδιοδρομίας που τον προώθησε στην κατοχή θέσεως βαθμού Α 3, αφού οι ειδικές οικονομικές γνώσεις μπορούν ενδεχομένως να ανευρεθούν μέσα στην ίδια τη διεύθυνση, μεταξύ των προϊσταμένων τμήματος και των συνεργατών τους. Υπό τις περιστάσεις αυτές, διαπιστώνεται ότι ούτε η περιγραφή της οικείας διευθύνσεως ούτε η περιγραφή των προς άσκηση καθηκόντων επέβαλλαν αναγκαστικά ότι ο υποψήφιος έπρεπε να έχει οικονομική κατάρτιση.
- 75 Η ανακοίνωση κενής θέσεως COM/49/90 απαιτούσε εξάλλου ως «ειδικά προσόντα» βαθιές γνώσεις της πολιτικής της αλιείας. Η πολιτική της αλιείας έχει

ιδίως, όπως διαπίστωσε το Πρωτοδικείο πιο πάνω, οικονομικές, αλιευτικές και νομικές πτυχές. Βαθιές γνώσεις στον τομέα αυτό, ακόμα και προσανατολισμένες ειδικά προς τη διαρθρωτική πολιτική, μπορούν να αποκτηθούν κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους από υπαλλήλους που είχαν κατά την έναρξη της σταδιοδρομίας τους κατάρτιση στα οικονομικά, στις διεθνείς σχέσεις, στην αλιεία, στην πολιτική επιστήμη ή στα νομικά. Οι γνώσεις αυτές δεν προϋποθέτουν αναγκαστικά κατάρτιση στα οικονομικά. Πρέπει επομένως να γίνει δεκτό ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως δεν απέκλειε τις υποψηφιότητες νομικών ειδικευμένων στα θέματα αυτά.

- 76 Κατά συνέπεια, αξιώνοντας, κατά τη λήψη των αποφάσεων επί των υποψηφιοτήτων των προσφευγόντων για προαγωγή, «οικονομική κατάρτιση», η Επιτροπή προσέθεσε ακόμη μια φορά στις απαιτούμενες από την ανακοίνωση κενής θέσεως γνώσεις ένα νέο «ειδικό προσόν» που δεν αναφερόταν και που δεν προέκυπτε αναγκαστικά από την περιγραφή των προς άσκηση καθηκόντων. Έτσι όμως η Επιτροπή εξήλθε του πλαισίου νομιμότητας που της είχε «αυτοεπιβληθεί» με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/49/90. Οι αποφάσεις περί μη πληρώσεως δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ, της θέσεως βαθμού Α 2 του διευθυντή της Διευθύνσεως Δ πρέπει επομένως να ακυρωθούν επίσης, καθόσον αφορούν τις υποψηφιότητες των προσφευγόντων. Η ακύρωση αυτή συνεπάγεται και πάλι την ακύρωση της αποφάσεως μεταβάσεως στην «επόμενη φάση» της διαδικασίας.
- 77 Πρέπει τέλος να εξεταστεί αν οι αποφάσεις της Επιτροπής περί διορισμού των Amal Monreal και Mastracchio πρέπει επίσης να ακυρωθούν. Πρέπει να παρατηρηθεί σχετικά, καταρχάς, ότι η ακύρωση των αποφάσεων περί μη πληρώσεως των επιδίκων θέσεων δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ έχει ως συνέπεια ότι οι υποψηφιότητες των προσφευγόντων πρέπει να επανεξεταστούν από την Επιτροπή. Αυτή έχει βεβαίως τη δυνατότητα να αποσύρει τις ανακοινώσεις κενής θέσεως που έχουν δημοσιευθεί. Εντούτοις, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι υπό τις παρούσες περιστάσεις οι προσφεύγοντες έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την ακύρωση των προαναφερθεισών αποφάσεων διορισμού, οι οποίες συνδέονται στενά με τις αποφάσεις που αφορούν τις υποψηφιότητές τους για προαγωγή.

- 78 Εκδίδοντας στις 11 Ιουλίου 1990 τις εν λόγω αποφάσεις διορισμού, η Επιτροπή αναφέρθηκε δύο φορές και ρητά στις αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 1990 περί μη πληρώσεως των εν λόγω θέσεων δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ και περί μεταβάσεως στην επόμενη φάση της διαδικασίας (βλ. τα ειδικά πρακτικά 1020 της Επιτροπής, συνημμένο Ε στο υπόμνημα αντικρούσεως). Σύμφωνα με την ανάλυση που ανέπτυξε στο υπόμνημα ανταπαντήσεώς της, με τον τρόπο αυτό η Επιτροπή επιβεβαίωσε ή τουλάχιστον τακτοποίησε την προηγούμενη απόφασή της να προχωρήσει στην επόμενη φάση της διαδικασίας. Η Επιτροπή θεώρησε επομένως ότι οι αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 1990 αποτελούσαν τη νομική βάση των επομένων αποφάσεών της, αλλιώς θα ήταν περιττή μια «επιβεβαίωση», κατά μείζονα δε λόγο μια «τακτοποίηση».
- 79 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η ανάλυση της Επιτροπής ανταποκρίνεται πράγματι στη νομική κατάσταση. Ενόψει της διαρθρώσεως των διαδικασιών τις οποίες εφάρμοσε η Επιτροπή διαδοχικά στην προκειμένη περίπτωση, η νομιμότητα των αποφάσεων της 4ης Ιουλίου 1990 αποτελεί προϋπόθεση της νομιμότητας των επομένων αποφάσεων. Οι αποφάσεις διορισμού της 11ης Ιουλίου 1990 δεν μπορούσαν επομένως να εκδοθούν εγκύρως παρά μόνον μετά την έκδοση νομότυπης αποφάσεως επί των υποψηφιοτήτων των προσφευγόντων για προαγωγή. Η ακύρωση των αποφάσεων της 4ης Ιουλίου 1990 συνεπάγεται, κατά συνέπεια, την ακύρωση των αποφάσεων της 11ης Ιουλίου 1990 περί διορισμού των Arnal Montreal και Mastracchio.
- 80 Η λύση αυτή είναι σύμφωνη με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η οποία αναγνώρισε ότι η ακύρωση αποφάσεως περί περατώσεως διαδικασίας προσλήψεως είχε ανάλογες συνέπειες. Στην περίπτωση εκείνη η ΑΔΑ είχε θεωρήσει πλημμελές το αποτέλεσμα ενός διαγωνισμού. Κατά το Δικαστήριο, η ακύρωση της αποφάσεως αυτής συνεπαγόταν την ακυρότητα του μεταγενέστερου διορισμού (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1988, 176/88 R, Hanning κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 3915, σκέψη 13).
- 81 Ο λόγος ακυρώσεως περί παραβάσεως των άρθρων 4, 29, παράγραφος 1, και 45 του ΚΥΚ και της ανακοινώσεως κενής θέσεως πρέπει επομένως να γίνει δεκτός.

— Επί του λόγου ακυρώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 27, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ

1. Επί του παραδεκτού

- 82 Διαπιστώνεται καταρχάς ότι οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν με την ένστασή τους ότι οι δύο υποψήφιοι που επελέγησαν είχαν ήδη προσδιοριστεί κατά την πρώτη φάση της διαδικασίας πληρώσεως των επιδίκων θέσεων και ότι οι ανακοινώσεις κενής θέσεως δημοσιεύτηκαν με την πρόθεση να μη γίνει δεκτή καμιά υποψηφιότητα στην πρώτη αυτή φάση. Πρόκειται δηλαδή για καταστρατήγηση των διαδικασιών (σημείο 3 της ενστάσεως). Η αιτίαση όμως ότι οι δύο επιλεγέντες υποψήφιοι είχαν προεπιλεγεί λόγω της ιθαγενείας τους δεν διατυπώνεται στην ένσταση.
- 83 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, ο κανόνας ότι ένσταση και προσφυγή πρέπει να συμφωνούν απαιτεί, επί ποινή απαραδέκτου, ο λόγος που προβάλλεται ενώπιον του κοινοτικού δικαστή να έχει ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της προσφυγής, για να είναι σε θέση η ΑΔΑ να γνωρίζει κατά τρόπο επαρκώς ακριβή τις επικρίσεις που διατυπώνει ο ενδιαφερόμενος κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Λόγος ακυρώσεως του οποίου δεν έγινε «επίκληση» στην ένσταση είναι επομένως απαράδεκτος (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Μαρτίου 1990, T-57/89, Αλεξανδράκης κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. ΙΙ-143, σκέψεις 8 και 9). Με την απόφαση της 20ής Μαΐου 1987, 242/85, Geist κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 2181, σκέψη 9), το Δικαστήριο έκρινε όμως ότι, ναι μεν τα αιτήματα που υποβάλλονται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν μπορούν παρά να περιέχουν «αμφισβητήσεις» οι οποίες στηρίζονται στην ίδια αιτία με αυτές που προβλήθηκαν με την ένσταση, οι αμφισβητήσεις όμως αυτές μπορούν ενώπιον του κοινοτικού δικαστή να αναπτυχθούν με την προβολή λόγων ακυρώσεως και ισχυρισμών που δεν περιλαμβάνονται κατ' ανάγκη στην ένσταση, αλλά που συνδέονται στενά με αυτή.
- 84 Εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν με την ένστασή τους ότι καταστρατήγηθηκαν οι διαδικασίες διορισμού λόγω της φερομένης προεπιλογής των διορισθέντων υποψηφίων. Αυτή η αμφισβήτηση, δηλαδή η καταστρατήγηση της διαδικασίας, συνδέεται στενά με την αιτίαση περί παράνομης γεωγραφικής κατανομής των θέσεων, την οποία προέβαλαν οι προσφεύγοντες αργότερα

κατά το στάδιο της προσφυγής. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι προσφεύγοντες παραδεκτώς προβάλλουν με την προσφυγή τους τον λόγο αυτό, μολονότι δεν αναφέρεται ρητά στην ένσταση.

2. Επί της ουσίας

- 85 Πρέπει να υπογραμμιστεί καταρχάς ότι ο κανόνας του άρθρου 27, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ, κατά το οποίο καμία θέση δεν προορίζεται αποκλειστικά για τους υπηκόους ορισμένου κράτους μέλους, πρέπει να τηρείται στο πλαίσιο όλων των διαδικασιών προσλήψεως που προβλέπει το άρθρο 29 του ΚΥΚ, συμπεριλαμβανομένης και της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 2 (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 1983, 85/82, Schloh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 2105, σκέψεις 37 και 38). Ακόμα και όσον αφορά την πρόσληψη υπαλλήλων στους βαθμούς Α 1 ή Α 2, τα κοινοτικά όργανα δεν έχουν επομένως το δικαίωμα να επιφυλάσσουν τις θέσεις υπέρ των υπηκόων κρατών μελών που έχουν προκαθοριστεί.
- 86 Βεβαίως, το άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ προβλέπει ότι η πρόσληψη πρέπει να γίνεται με την ευρύτερη δυνατή γεωγραφική βάση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών. Η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει όμως στην ΑΔΑ να επιφυλάσσει μια θέση σε ορισμένη ιθαγένεια, αν δεν δικαιολογείται αυτό από λόγους που αφορούν τη λειτουργία των υπηρεσιών της (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 1964, 15/63, Lassalle κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1045, και την προαναφερθείσα απόφαση Schloh, σκέψη 37).
- 87 Υπό τις περιστάσεις αυτές πρέπει να ερευνηθεί στη συνέχεια αν οι προσφεύγοντες απέδειξαν ενώπιον του Πρωτοδικείου επαρκώς κατά νόμο τους ισχυρισμούς τους που αφορούν παράνομη επιφύλαξη των επιδίκων θέσεων για υποψηφίους συγκεκριμένων ιθαγενειών. Αφού το Πρωτοδικείο κάλεσε την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα και να απαντήσει σε ορισμένες ερωτήσεις επί του θέματος της διεξαγωγής της διαδικασίας πληρώσεως των εν λόγω θέσεων, το περιεχόμενο του υπομνήματος που κατέθεσε σε απάντηση η Επιτροπή στις 22 Σεπτεμβρίου 1992 και των εγγράφων που επισυνάπτονται σ' αυτό πρέπει να εκτιμηθεί υπό το φως των εξηγήσεων που έδωσε η καθής κατά την έγγραφη διαδικασία και κατά τη συνεδρίαση.

- 88 Πρέπει καταρχάς να τονιστεί ότι η ίδια η Επιτροπή δήλωσε ότι πλησίασε ορισμένους πιθανούς υποψηφίους (σ. 38 του υπομνήματος ανταπαντήσεως). Το διάβημα αυτό δείχνει ότι η Επιτροπή δεν είχε εμπιστοσύνη στα αποτελέσματα που θα είχαν οι διαδικασίες προαγωγής, αλλά ανέλαβε πρωτοβουλίες παράλληλες προς τις διαδικασίες αυτές.
- 89 Εξάλλου, από το υπόμνημα της Επιτροπής της 22ας Σεπτεμβρίου 1992 προκύπτει ότι, κατά τις αρχές Ιουνίου 1990, το ισπανικό Υπουργείο Γεωργίας και Αλιείας ήλθε σε επαφή με τον Agnal Montreal και του έθεσε το ερώτημα αν ενδιαφερόταν για μια θέση διευθυντή στη ΓΔ XIV της Επιτροπής. Όταν ο ενδιαφερόμενος απάντησε θετικά, προσκλήθηκε να διαβιβάσει το βιογραφικό του σημείωμα στο γραφείο του Marin, Αντιπροέδρου της Επιτροπής, που ήταν τότε υπεύθυνος για την πολιτική της αλιείας.
- 90 Ο διοικητικός φάκελος που προσκόμισε η Επιτροπή περιέχει έγγραφο του προϊσταμένου του γραφείου του Αντιπροέδρου Marin, της 19ης Ιουνίου 1990, που απευθυνόταν στον Γενικό Διευθυντή της ΓΔ XIV και το οποίο είχε ως εξής:

«Ο Αντιπρόεδρος Marin μου ζήτησε να σας διαβιβάσω το βιογραφικό σημείωμα του κυρίου Agnal Montreal, που είναι υποψήφιος για θέση Α 2 στη ΓΔ XIV.»

Συνημμένο στο έγγραφο αυτό είναι ένα βιογραφικό σημείωμα δέκα σελίδων. Δεν υπάρχει καμία αίτηση υποψηφιότητας, όπως αυτές που κανονικά χρησιμοποιεί η Επιτροπή στο πλαίσιο των διαδικασιών προσλήψεως.

- 91 Ενόψει των σαφώς αποδεδειγμένων πραγματικών αυτών στοιχείων, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η Ισπανική Κυβέρνηση ήλθε σε επαφή με τον Agnal Montreal στις αρχές Ιουνίου 1990, δηλαδή πριν από το τέλος της πρώτης φάσεως της διαδικασίας προσλήψεως, και ότι ο Agnal Montreal διαβίβασε το βιογραφικό του σημείωμα στο γραφείο του Αντιπροέδρου Marin πριν από τις 19 Ιουνίου 1990, ημερομηνία που φέρει το έγγραφο του προϊσταμένου του γραφείου. Η διπλή αυτή διαπίστωση αποδεικνύει ότι η εν λόγω υποψηφιότητα είχε προετοιμαστεί και υποβληθεί πριν από την απόρριψη των υποψηφιοτήτων των προσφευγόντων, η οποία επήλθε στις 4 Ιουλίου 1990.

- 92 Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι αυτή η ενέργεια εξηγείται από τη μέριμνά της να πληρώσει τη θέση πριν από την έναρξη των θερινών διακοπών. Η εξήγηση αυτή δεν είναι πειστική, διότι ήταν απολύτως δυνατή μια προσωρινή αναπλήρωση κατά τις διακοπές, χωρίς να προκύψουν αρνητικά αποτελέσματα για τη διοίκηση της εν λόγω διευθύνσεως, εκτός αν υπήρχαν ειδικές περιστάσεις τις οποίες δεν επικαλείται η Επιτροπή.
- 93 Το Πρωτοδικείο πρέπει να λάβει επίσης υπόψη του το γεγονός ότι, σύμφωνα με τις δηλώσεις αυτής της ίδιας της Επιτροπής, οι ικανότητες του Amal Monreal αφορούσαν κυρίως τα γεωργικά και περιφερειακά προβλήματα. Ασφαλώς, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα προβλήματα αυτά είναι, από οικονομική άποψη, «σχεδόν ίδια» με τα προβλήματα της αλιείας και προσέθεσε ότι, αν ένας υποψήφιος διέθετε, πέραν μιας τόσο εντυπωσιακής οικονομικής καταρτίσεως, μεγαλύτερη εξειδίκευση στο πεδίο της αλιείας, θα ανταποκρινόταν «ακόμη περισσότερο στην εικόνα του ιδανικού υποψηφίου» (σ. 10 και 11 του υπομνήματος ανταπαντήσεως). Εντούτοις το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, ακόμη και αν λάβει υπόψη του αυτές τις διευκρινίσεις, οι εξηγήσεις της Επιτροπής δεν είναι επαρκείς για να αποδείξουν ότι ο εν λόγω υποψήφιος είχε βαθιές γνώσεις της κοινοτικής πολιτικής της αλιείας.
- 94 Πέραν των ενδείξεων που ελήφθησαν υπόψη μέχρις εδώ, ιδίως των ενεργειών στις οποίες προέβη η Επιτροπή παράλληλα με την εξέλιξη της διαδικασίας προαγωγής, της ταχύτητας των διαδικασιών που κατέληξαν σε αποφάσεις και του συζητήσιμου χαρακτήρα της επιλεγείσας υποψηφιότητας, πρέπει να τονισθεί ότι κατά τη συνεδρίαση ο εκπρόσωπος της Επιτροπής, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, δήλωσε ότι η Ισπανική Κυβέρνηση, η οποία είναι ασφαλώς μια από τις πρώτες ενδιαφερόμενες για την πολιτική της αλιείας, είχε υποβάλει μια υποψηφιότητα. Κατά την Επιτροπή, το Πρωτοδικείο δεν θα πρέπει «να εθελοτυφλεί και να μη λαμβάνει υπόψη του ορισμένες πολιτικές πραγματικότητες», αφού υπάρχουν ορισμένα επίπεδα όπου παρεμβαίνει το γεωγραφικό στοιχείο.
- 95 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η δέσμη των ενδείξεων που αναφέρθηκαν, και ιδίως οι τελευταίες παρατηρήσεις του εκπροσώπου της Επιτροπής, παρέχουν συγκλίνουσα εξήγηση της εξέλιξεως της διαδικασίας της εν λόγω προσλήψεως. Είναι δεδομένο ότι μια θέση Διευθυντή στη ΓΔ XIV κατείχετο προηγουμένως από πρόσωπο ισπανικής ιθαγενείας. Από τις επαφές που είχε με τον Amal

Monreal προκύπτει ότι η Ισπανική Κυβέρνηση θεωρούσε, ενόψει των θέσεων που κενώθηκαν το 1990, ότι, από πολιτική άποψη, της «χρωστούσαν» μια θέση διευθυντή. Η Επιτροπή δηλαδή, κάνοντας δεκτή την «ισπανική» υποψηφιότητα που της υποβλήθηκε, αποδέχθηκε, τουλάχιστον σιωπηρά, αυτήν την «πολιτική πραγματικότητα», στην οποία αναφέρθηκε ο εκπρόσωπός της κατά τη συνεδρίαση. Αυτή η προσέγγιση της Επιτροπής συγκλίνει με το γεγονός ότι η υποψηφιότητα του Agnol Monreal προετοιμάστηκε πριν εκδοθούν οι αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 1990. Συνάγεται επίσης έτσι ότι, χωρίς να χρειαστεί να αναμείνει τα αποτελέσματα της εξέτασεως των υποψηφιοτήτων των υπηρετούντων εντός του οργάνου, η Επιτροπή γνώριζε ήδη, τουλάχιστον από τον Ιούνιο του 1990, ότι θα διοριζόταν οπωσδήποτε ο υποψήφιος της Ισπανικής Κυβερνήσεως.

96 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η εν λόγω θέση είχε κρατηθεί, εντός της Επιτροπής και βάσει σιωπηρής τουλάχιστον συμφωνίας, για τον μοναδικό υποψήφιο ισπανικής ιθαγενείας, τούτο δε πριν εκδοθούν οι αποφάσεις που απέρριψαν τις υποψηφιότητες των προσφευγόντων. Η Επιτροπή δέχθηκε να επιλέξει μια «λιγότερο ιδανική» υποψηφιότητα, με σκοπό να παραχωρήσει τη θέση στον μοναδικό υποψήφιο ισπανικής ιθαγενείας. Η απόφαση αυτή αιτιολογήθηκε από την «πολιτική πραγματικότητα» της οποίας έγινε επίκληση ενώπιον του Πρωτοδικείου, ενώ δεν εκτιμήθηκαν λόγοι αναγόμενοι στην εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών, που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν «την ευρύτερη δυνατή γεωγραφική βάση», κατά την έννοια του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ.

97 Όσον αφορά τη θέση του διευθυντή της Διευθύνσεως Δ, η Επιτροπή εξήγησε ότι ο Mastracchio θεώρησε καλό, ήδη από τις 20 Ιουνίου 1990, να απευθύνει στους αντιπροέδρους Marin και Cardoso e Cunha, υπεύθυνο τότε των υποθέσεων προσωπικού, σημείωμα με το οποίο εκδήλωνε το ενδιαφέρον του για τη θέση που είχε κηρυχθεί κενή, στην περίπτωση που θα απορρίπτονταν οι τυχόν υποψηφιότητες που θα υποβάλλονταν βάσει των κανόνων που διέπουν τις προαγωγές. Οι δηλώσεις αυτές επιβεβαιώθηκαν με έγγραφο της 20ής Ιουνίου 1990, που βρίσκεται στον υπηρεσιακό φάκελο που αφορά τη Διεύθυνση Δ και τον οποίο προσκόμισε η Επιτροπή.

98 Πρέπει όμως να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή δέχθηκε, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, ότι ο Mastracchio, πριν από τον διορισμό του, δεν είχε ασχοληθεί

ειδικά με προβλήματα σχετικά με την πολιτική της αλιείας. Προσέθεσε δε ότι, αν ένας υποψήφιος διέθετε, πέραν των προσόντων του Mastracchio, τέτοια ειδικά προσόντα, «ενδέχεται να τον είχε προτιμήσει» (σ. 14). Η Επιτροπή ομολόγησε έτσι ότι ο υποψήφιος δεν είχε ειδικές γνώσεις της πολιτικής της αλιείας, πράγμα που επιβεβαιώνεται από το περιεχόμενο του ατομικού του φακέλου, όπως διαβιβάστηκε στο Πρωτοδικείο.

99 Πρέπει να τονισθεί επίσης ότι, όταν κλήθηκε από το Πρωτοδικείο να απαντήσει σε ερώτημα σχετικά με ενδεχόμενες προφορικές επαφές με τον Mastracchio, η Επιτροπή δεν απάντησε στο ερώτημα αυτό. Στο Πρωτοδικείο επομένως απόκειται να εκτιμήσει το στοιχείο αυτό που ανέκυψε κατά τη διαδικασία.

100 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι το έγγραφο του Mastracchio αποτελεί ένδειξη του ότι η υποψηφιότητά του προετοιμάστηκε επίσης πριν από την απόρριψη των υποψηφιοτήτων των προσφευγόντων στις 4 Ιουλίου 1990. Όπως προκύπτει από τις προηγούμενες σκέψεις, δεν μπορεί να αγνοηθεί η πολιτική σημασία της εν λόγω θέσεως για την Ιταλική Δημοκρατία. Μια θέση διευθυντή στη ΓΔ XIV κατείχετο προηγουμένως από πρόσωπο ιταλικής ιθαγενείας. Κατά τη συνεδρίαση, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής επανέλαβε, κατά τη διάρκεια της συζητήσεως για την πλήρωση της δευτέρας θέσεως, την παρατήρησή του για τις «πολιτικές πραγματικότητες που δεν πρέπει να παραγνωρίζονται». Τα συγκλίνοντα αυτά στοιχεία δείχνουν ότι η εν λόγω θέση είχε θεωρηθεί «ιταλική θέση», έστω και αν δεν είχαν γίνει επαφές με την Ιταλική Κυβέρνηση. Στα στοιχεία αυτά προστίθεται το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στο ερώτημα του Πρωτοδικείου για ενδεχόμενες προφορικές επαφές με τον Mastracchio. Ενόψει της σιωπής αυτής της Επιτροπής και λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστατικών που έχουν ήδη εκτεθεί, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι — όπως και για τη Διεύθυνση Β — η θέση αυτή κρατήθηκε, εντός της Επιτροπής, για υποψήφιο του οποίου η ιθαγένεια είχε προαποφασιστεί. Χωρίς να χρειαστεί και πάλι να αναμείνουν τα αποτελέσματα της εξετάσεως των εσωτερικών υποψηφιοτήτων, η Επιτροπή και ο Mastracchio γνώριζαν ήδη, τον Ιούνιο του 1990, ότι μόνον μια «ιταλική» υποψηφιότητα είχε ελπίδες να γίνει δεκτή. Σύμφωνα με αυτήν την πολιτικής φύσεως επιφύλαξη της θέσεως, η Επιτροπή επέλεξε την υποψηφιότητα ενός υποψηφίου του οποίου οι γνώσεις στον τομέα της πολιτικής της αλιείας ήταν συζητήσιμες, ο οποίος είχε όμως την επιθυμητή ιθαγένεια. Ούτε σ' αυτή την περίπτωση εκτιμήθηκαν λόγοι αναγόμενοι στην εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών, οι οποίοι θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν ευρεία γεωγραφική βάση κατά την έννοια του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ.

- 101 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν χρειάζεται να εξετασθούν αυτεπαγγέλτως ως μάρτυρες οι οικείοι γενικοί διευθυντές ή ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής, οι καταθέσεις των οποίων δεν θα μπορούσαν σε κάθε περίπτωση παρά να παράσχουν λεπτομέρειες επί συμφωνιών που έχουν ήδη αποδειχθεί. Ομοίως, δεν χρειάζεται να ερευνηθούν, στο πλαίσιο της αξιολογήσεως των αποδεικτικών μέσων στην οποία οφείλει να προβαίνει το Πρωτοδικείο, οι περιστάσεις με τις οποίες πληρώθηκε η τρίτη θέση διευθυντή.
- 102 Κατά συνέπεια, οι αποφάσεις της Επιτροπής της 4ης και της 11ης Ιουλίου 1990, που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, ελήφθησαν επίσης κατά παράβαση του άρθρου 27, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ. Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως περί παραβάσεως της διατάξεως αυτής πρέπει να γίνει επίσης δεκτός.
- 103 Κατά συνέπεια και χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιπές αιτιάσεις που προβάλλουν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως ή του δεύτερου, περί ελλείψεως αιτιολογίας, πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακυρωτικά τους αιτήματα κατά το μέρος που κρίθηκαν παραδεκτά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 104 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα αυτά.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 1990 περί μη πληρώσεως, δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ, των κενών θέσεων βαθμού Α 2 των διευθυντών των Διευθύνσεων Β και Δ της ΓΔ XIV και περί κινήσεως της επομένης φάσεως της διαδικασίας, καθόσον αφορούν τις υποψηφιότητες που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες.
- 2) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Επιτροπής της 11ης Ιουλίου 1990 περί διορισμού των Manuel Arnal Montreal και Emilio Mastracchio ως διευθυντών.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 1991, που απέρριψε την ένσταση των προσφευγόντων.
- 4) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 5) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα.

Bellamy

Kirchner

Saggio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Μαρτίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

C. W. Bellamy